ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

STAR WARS®

JEDI QUEST

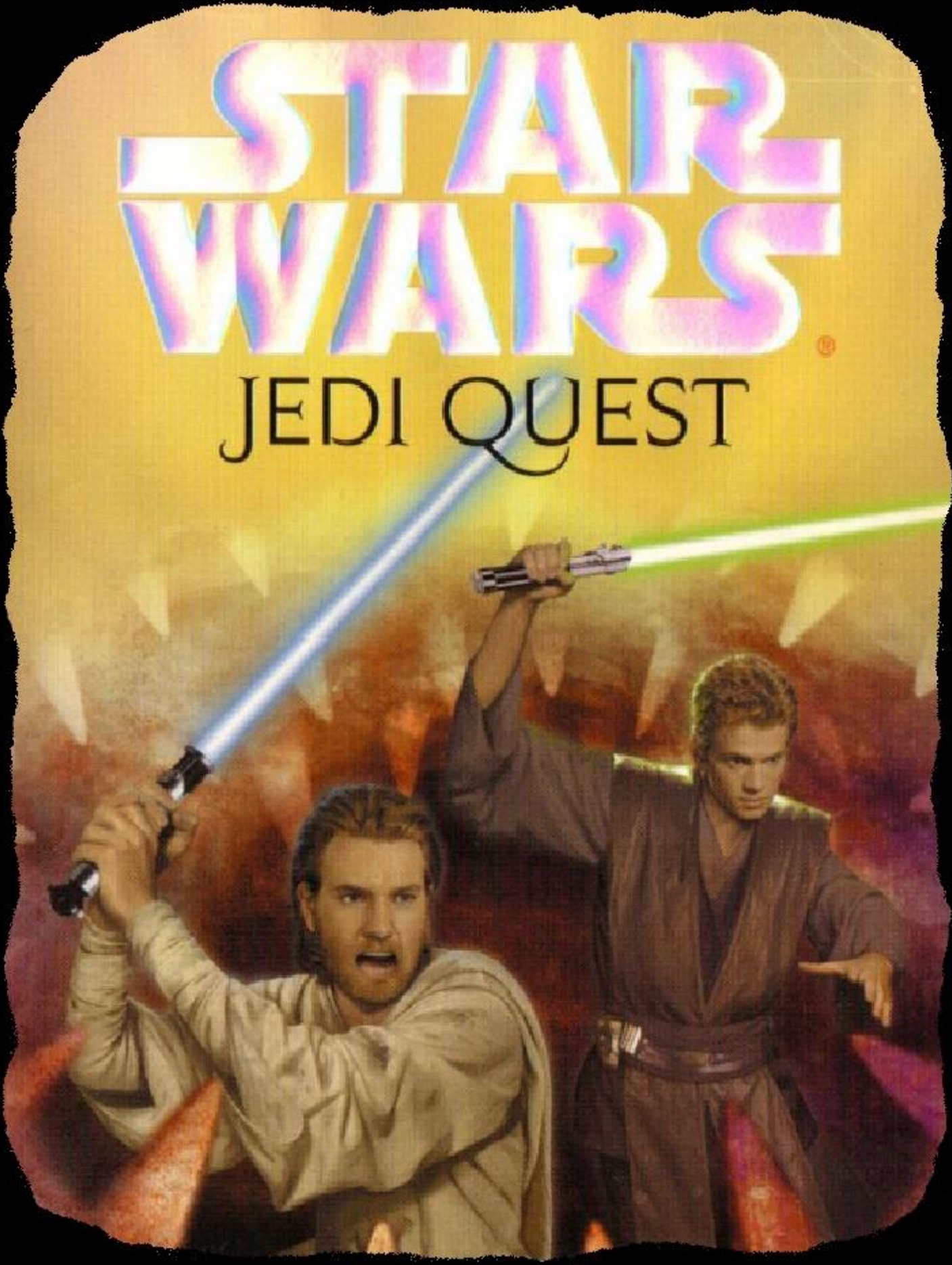

MOMENTUL ADEVĂRULUI

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

MOMENTUL ADEVĂRULUI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 07 – The Moment Of Truth
2003

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Nu mai vorbiseră de multe ore, nu de când părăsiseră Nucleul.

Anakin Skywalker îşi ţinea ochii aţintiţi asupra indicatoarelor de bord, chiar dacă călătoreau prin hiperspaţiu şi nava zbura pe navicomputer. Maestrul său, Obi-Wan Kenobi, studia hărţile stelare de pe un ecran de date. Din când în când, ridica o hartă în modul holo mărit şi se plimba prin ea, studiind mai atent planetele.

De obicei, Anakin admira minuţiozitatea Maestrului său, dar astăzi se simţea iritat de ea. Obi-Wan studia lucrurile. Trăgea concluzii logice şi trasa strategii. Ce ştia el despre intuiţie, visuri, riscuri, constrângeri, să ştii că un pas putea însemna un dezastru, dar să-l faci oricum?

Ce ştia el, gândi Anakin cu amărăciune, *despre vinovăţie?*

O Maestră Jedi murise, iar Anakin văzuse când se întâmplase. Maestra Yaddle atârnase deasupra lui într-o noapte plină de stele, susţinută de Forţă. Salvase o populaţie întreagă absorbind cu propriul corp puterea distructivă a unei bombe. Devenise una cu Forţa. Lumina puternică îl trimisese în genunchi. Crezuse că nu se va mai putea ridica niciodată. Şi ştiuse că, imediat ce va putea simţi din nou, imediat ce va putea gândi, se va simţi responsabil pentru moartea ei.

Înainte de acea misiune, avusese o viziune care îl bântuise. Singurul lucru care îi fusese clar era că o implica pe Maestra Yaddle. În timpul misiunii, crezuse că înţelesese ce înseamnă viziunea. Cu toate astea, continuă să meargă înainte, continuă să forţeze lucrurile. Crezuse că poate schimba soarta în orice moment. Şi pentru că el gândise asemenea lucruri, Yaddle făcuse un mare sacrificiu – un sacrificiu pe care ar fi trebuit să-l facă el – şi murise pentru asta.

Jedii ţinuseră o slujbă de comemorare în Sala Mare a Templului. Sute de Jedi se înghesuiseră în sală şi la balcoanele şi nivelurile din jur. Luminile fuseseră stinse brusc. Lumini albe minuscule fuseseră proiectate pe tavan. Apoi, dintre toate miile de lumini, una se stinse. Folosindu-se de Forţă pentru a-i dirija, fiecare Jedi se întorsese şi îşi îndreptase privirea spre acel spaţiu gol. Amintirea lui Yaddle pulsa prin cameră. Anakin simţi puterea fiecărei minţi şi inimi concentrate asupra unei singure fiinţe. Absenţa lui Yaddle crescuse până când umpluse Sala Mare.

Şi e vina mea că a dispărut.

Spaţiul gol se extinsese în mintea lui până când i se păruse suficient de mare încât să-l înghită. Nu putuse să se întoarcă. Nu-şi putuse dezvălui emoţia în faţa Jedilor care îl înconjurau. Avusese nevoie de toată disciplina lui, de toată voinţa lui, pentru a rămâne cu ochii fixaţi pe acel loc. Durerea i se încolăcise în jurul pieptului ca un şarpe mare, storcându-i aerul din plămâni. Nu se putea ierta pentru greşelile pe care le făcuse. Nu ştia cum să ajungă într-un loc în care să se ierte pe sine.

Încă mai purta acel sentiment. Nu putuse găsi o cale de a trăi cu durerea, aşa cum putea Obi-Wan. Anakin îşi aminti de zilele imediat următoare morţii lui Qui-Gon. Anakin ştia că Obi-Wan fusese profund afectat de moartea Maestrului său, însă Obi-Wan îşi continuase drumul pe aceeaşi cale stabilă. Cum putuse să simtă atât de

mult şi totuşi să nu se schimbe?

El nu simte lucrurile aşa cum le simt eu.

Asta era? se întrebă Anakin. Simțea prea multe pentru a fi un Jedi? Nu reuşise încă să găsească acea distanțare de Forța Vie pe care o puteau menține alți Jedi. Cum putea învăța să-şi închidă sentimentele, să închidă o uşă împotriva lor şi să continue să meargă mai departe?

Obi-Wan dezactivă hărțile pe care le studia şi veni să stea în spatele lui.

— Ne apropiem de sistemul Uziel, spuse Obi-Wan. S-ar putea să dăm peste patrule Vanqor când vom ieşi din hiperspațiu.

Se aplecă în față. Panoul de instrumente îi arunca o strălucire verde pe încruntare.

— Pari îngrijorat, Maestre, spuse Anakin.

Obi-Wan se îndreptă de spate.

— Nu sunt îngrijorat. Doar prudent. Apoi făcu o pauză. Ei bine, poate că sunt şi îngrijorat. Cred că Consiliul ar fi trebuit să trimită mai mult de o echipă Jedi în această misiune. Este un semn care arată cât de mult ne-am întins.

Anakin aprobă din cap. Era o sursă de discuții între toți Jedii în ultima vreme. Cererile pentru misiuni de menținere a păcii erau în creştere, aproape prea multe pentru ca Jedii să le poată face față.

— Cea mai bună şansă de reuşită este să ne strecurăm nedetectați, spuse Obi-Wan. Va trebui să ne bazăm pe talentul tău de a zbura evaziv.

— Voi face tot ce pot, spuse Anakin.

— Întotdeauna faci aşa, răspunse Obi-Wan.

Tonul Maestrului său era lejer, dar Anakin ştia că voia să spună mult mai mult decât spusese. Era unul dintre cele câteva moduri în care Maestrul său încerca să-l ajute. Obi-Wan ştia că moartea lui Yaddle îl bântuia pe Anakin.

Fusese o vreme, reflectă Anakin, când bunătatea lui Obi-Wan ar fi făcut totul mai bine. Acum o aprecia, dar asta nu-l făcea să se simtă mai puțin vinovat.

Obi-Wan voia să-l ajute, dar Anakin nu voia ajutorul lui, şi nu ştia de ce.

Concentrează-te asupra misiunii. Asta te va ajuta să suporți.

Se bucurase când Mace Windu îi informase despre misiune. Îşi dorea ceva dificil în care să se piardă. Planeta Typha-Dor ceruse ajutorul Senatului. Erau ultimul punct de rezistență din sistemul Uziel împotriva invaziilor agresive ale celei mai mari planete din sistem, Vanqor.

O armată de luptători din rezistență, de pe celelalte planete din sistem, găsise refugiu pe Typha-Dor şi formase o forță de coaliție pentru a proteja ultima planetă liberă. Până în prezent, Typha-Dor reuşise să reziste în fața eforturilor de colonizare ale lui Vanqor. Cu toate astea, ştiau că invazia era iminentă.

Unul dintre instrumentele de succes folosite de forțele Typha-Dor era un avanpost de supraveghere pe o lună îndepărtată. Avanpostul reuşise să urmărească mişcările secrete ale flotei Vanqor. Recent, Typha-Dor aflase că Vanqor viza avanpostul de supraveghere pentru un atac. Avanpostul se afla într-o zonă îndepărtată a lunii, ascuns de un strat gros de nori. Pământul era plin cu zăpadă şi gheață timp de luni de zile, ceea ce însemna, de asemenea, că era aproape imposibil să intre şi să iasă echipaje. Typha-Dors primise informații de încredere conform cărora Vanqorii erau aproape de localizarea țintei. Era imperios necesar ca vestea să ajungă la echipaj pentru a abandona postul. Nu se mai primise nicio veste de la echipaj de câteva săptămâni, iar teama era că unitățile de comunicație erau căzute sau că se întâmplase ce era mai rău şi postul fusese deja atacat. Anakin şi Obi-Wan fuseseră trimişi să descopere ce se întâmplase şi, dacă mai erau încă acolo, să aducă echipajul înapoi în siguranță.

Nava ieşi uşor din hiperspațiu, abia tresărind. Instantaneu, echipamentul de supraveghere începu să funcționeze.

— Nu e nimic de care să ne facem griji, zise Anakin, stabilind următorul curs.

— Pentru moment, murmură Obi-Wan.

Anakin trasă un curs care să-i țină departe de culoarele spațiale. Călătoreau cu o vigilență tăcută. Luna Typha-Dor, atât de obscură încât nici măcar nu fusese denumită, se profilă în fața lor. Era cunoscută după coordonatele sale – TY44. Anakin o văzu pe radar şi apoi primi o imagine a ei. Nu putu vedea luna în sine, ci doar atmosfera din jurul ei. Norii nu ofereau nicio imagine a suprafeței satelitului.

— Uite-o.

— Observare radar, spuse brusc Obi-Wan. Pare a fi o navă de luptă mare.

Fără să-şi încetinească viteza, Anakin inversă motoarele şi plonjă. Dacă reuşeau să iasă din raza de acțiune a radarului, s-ar fi putut să nu fie reperați. Nava de luptă Galan era suficient de mică încât putea fi confundată cu nişte resturi spațiale, până când ajungeai aproape de ea.

— Nu ne-au observat, spuse Obi-Wan. Cred că am evitat-o.

Anakin îşi menținu viteza, zburând uşor neregulat pentru a imita resturile spațiale. Nava de luptă îşi schimbă brusc cursul.

— Ne-au văzut, spuse Obi-Wan încordat. Are şase tunuri laser cvadruple, câte trei pe fiecare parte. Două tuburi de lansare a rachetelor de şoc. Patru... nu, şase tunuri turbolaser.

— Cu alte cuvinte, suntem puțin depăşiți, spuse Anakin.

— Sugerez că cea mai bună cale de urmat este să ne eschivăm, fu de acord Obi-Wan, sec.

Salvele de tunuri laser explodară în jurul lor.

— Rachetă în stânga! strigă Obi-Wan.

— O văd!

Anakin țâşni în sus, făcând un viraj brusc pentru a evita dispozitivul de urmărire. Racheta le urmă traiectoria. În ultima secundă, Anakin vină, iar racheta trecu pe lângă ei, la câțiva metri.

— Aproape, spuse Obi-Wan. Au început să accelereze. Nu-i putem depăşi, Anakin.

— Dă-mi o şansă.

— E prea riscant. Du-ne jos. Vom ateriza pe luna Typha Dor.

— Dar suntem departe de avanpost, spuse Anakin.

— Avem mai multe şanse acolo jos. O altă rachetă trecu vuind pe lângă ei. Mica navă fu zguduită de reverberațiile focurilor de tun. Vor trimite o navă, dar noi vom avea un avans.

Explozia fu aproape. Anakin strânse comenzile şi scrâşni din dinți. Alegerea lui ar fi fost să continue să zboare, dar trebuia să i se supună Maestrului său.

Simți reacția navei când schimbă cursul. Tremură, ca şi cum ar fi suferit avarii. Aruncă o privire la luminile indicatoare. Nimic nu clipea spre el. Trebuie să fi fost o avarie superficială pe aripă. Nu era o problemă pentru un pilot experimentat.

Anakin coborî nava şi se scufundă în norii grei de dedesubt.

Capitolul 2

Obi-Wan aruncă o privire spre suprafață în timp ce se scufundau mai jos. Miji ochii din cauza strălucirii. Norii groşi nu diminuau efectul. Solul era acoperit de zăpadă şi gheţari, iar lumina ricoşa şi se refracta, făcând dificilă vederea. Anakin trecu pe deasupra terenului, căutând un loc de aterizare.

— Va trebui să activăm senzorii, spuse Anakin. Nu ştim cât de adâncă este zăpada aia.

Obi-Wan se întorsese deja spre senzorii navei.

— Primesc citiri despre ceva solid. Gheața este groasă de câțiva metri. Va ține nava. Obi-Wan citi coordonatele. Lângă buza stâncii de acolo. Suntem destul de departe ca să nu-i ducem la avanpost, şi vom avea ceva de mers.

Anakin ghidă nava spre o aterizare lină. Trapa cabinei de pilotaj alunecă înapoi. La început, liniştea fu copleşitoare. Frigul se instală încet în cabina de pilotaj. La început, Obi-Wan îl simți în vârful urechilor. Apoi în degete. Apoi la ceafă. Curând, fiecare milimetru de piele expusă era amorțit.

— E rece, spuse Anakin.

— E puțin spus, zise Obi-Wan, sărind peste scaun spre dulapul cu provizii.

Luă echipamentul de supraviețuire şi îi aruncă un set lui Anakin. Apoi scoase o prelată albă.

— Dacă o fixăm deasupra navei, am putea câştiga ceva timp, spuse el. Cel puțin le va fi greu să o vadă.

După ce îşi puseră echipamentul de supraviețuire şi ochelarii de protecție, petrecură câteva minute fixând prelata peste navă şi legând-o.

Anakin aruncă o privire spre cer.

— Cât timp crezi că mai avem?

— Depinde de cât de buni sunt la urmărire, zise Obi-Wan. Şi de cât de norocoşi suntem noi. Oricât de mult timp am avea, va trebui să fie suficient.

Porniră prin peisajul înghețat. Gheața se formase într-un strat subțire pe sol, făcând mersul periculos. Având cizmele cu talpă groasă, Jedii aveau tracțiune, dar era nevoie de concentrare pentru a se mişca rapid, fără să alunece pe gheață.

Obi-Wan îşi simțea muşchii picioarelor încordați şi ştia că vor obosi până la sfârşitul călătoriei. Spera doar că ceea ce se afla la capătul ei era cel puțin o scurtă odihnă. Nu se ştia ce vor găsi la avanpost. După câteva minute, se obişnui cu ritmul călătoriei şi cu sunetul straniu al vântului care răvăşea zăpada de deasupra gheții, creând un şuierat scăzut care cobora ca tonalitate şi ieşea din limitele auzului. Mintea lui alunecă din concentrarea asupra misiunii. Medită, aşa cum făcea adesea în zilele astea, la băiatul înalt şi tăcut de lângă el. Când avusese vârsta lui Anakin, şaisprezece ani, gândul morții unui Maestru Jedi fusese de neconceput. Fusese aproape cu Qui-Gon – Maestrul său chiar fusese capturat de o savantă dementă pe nume Jenna Zan Arbor, care îl întemnițase pentru a studia Forța – dar nu se gândise niciodată că Qui-Gon ar putea fi ucis. Presupusese că o ființă atât de puternică în Forță putea păcăli moartea. Acum ştia mai bine. Văzuse Maeştri Jedi căzând. Încă îşi mai amintea groaza pe care o simțise când văzuse cum se scurgea viața din ochii lui Qui-Gon, pe Naboo. Recent, Ordinul Jedi pierduse un alt Maestru, Yarael Poof. Galaxia era un loc mai aspru, mai dur. Fărădelegea era în creştere.

Obi-Wan ştia acum că Jedii erau departe de a fi invincibili. Această cunoaştere îl făcuse să fie mai atent, poate mai puțin dispus să rişte prea mult. Ceea ce putea fi bine sau rău, în funcție de situație. Pe măsură ce obişnuia cu viața sa de Maestru Jedi, Obi-Wan era foarte conştient că nevoia sa de a controla situațiile, de a analiza

toate aspectele unei probleme, intra în conflict cu dorințele încăpățânatului său ucenic. Vedea conflictul care îl aştepta, dar se vedea şi pe el însuşi incapabil să se oprească din mişcarea spre el. Anakin era puternic. Era tânăr. Aceste două calități se puteau ciocni cu puterea şi căldura unui cuptor de fuziune.

Obi-Wan reluă în minte ceea ce se întâmplase cu Maestra Yaddle. Nu vedea cum ar fi putut împiedica acest lucru. Padawanul său se bazase pe stăpânirea Forței şi pe convingerea sa absolută că urma singura cale posibilă, iar evenimentele îl depăşiseră. Obi-Wan nu avea nicio îndoială că Yaddle îşi văzuse propria moarte venind. Hotărîse că era necesar să devină una cu Forța. O făcuse pentru a salva nenumărate vieți şi trebuie să fi văzut că drumul lui Anakin era trasat altfel.

Obi-Wan nu ştia cât de mult se învinovățea Anakin, dar ştia că ucenicul său se gândea la ceea ce nu făcuse bine. Era bine să facă asta, dar nu era bine să se învinovățească.

Şi totuşi, cum aş putea să-l opresc să facă asta, dacă eu însumi îl învinovățesc?

Vina nu era ceva ce trebuia să simtă un Jedi. Obi-Wan ştia că greşea. Încercă să privească cu măsură ceea ce se întâmplase, dar se tot învârtea în jurul faptului că, în sinea lui, credea că Anakin ar fi putut să prevină cumva moartea lui Yaddle.

Îşi spuse că dacă Anakin făcuse greşeli, acestea veneau dintr-un loc pur. În codul Jedi nu era prevăzut să se îndoiască de deciziile unui alt Jedi. Dar Obi-Wan ştia că vorbele lui de mângâiere aveau un miez gol, şi bănuia că şi Anakin ştia asta.

Distanța dintre ei continua să crească. Moartea lui Yaddle îi schimbase pe amândoi.

Nu, se corectă Obi-Wan. *Distanța crescuse şi înainte de asta. Poate că a existat dintotdeauna. Poate că nu am vrut eu să o văd.*

Conexiunea pură a lui Anakin cu Forța însemna că, într-un fel, Obi-Wan nu prea avea ce să-l învețe. Cel puțin, se părea că Anakin începuse să creadă asta. Cu toate astea, Obi-Wan ştia că mai avea încă atât de multe să-i ofere. A fi Jedi implica mai mult decât a comanda Forța – implica seninătatea interioară necesară pentru a accesa acea Forță în cel mai bun mod. Moartea lui Yaddle îl zguduise pe Obi-Wan până în măduva oaselor. Era posibil ca Anakin să aibă prea multă putere?

Obi-Wan nu voia să renunțe la Anakin. Era de datoria lui, ca Maestru, să-şi învețe ucenicul, să-l ajute să devină Cavaler Jedi. Tot ce ştia era că nu părea să aibă niciodată timp să abordeze problema tensiunii dintre ei. Fiecare zi era plină de lucruri de făcut, de călătorii, de misiuni sau de şedințe ale Consiliului. Galaxia era plină de probleme. Senatul era uneori împotmolit în proceduri. Problemele unui ucenic şi ale Maestrului său se pierdeau în haosul care îi înconjura. Obi-Wan era mult prea conştient că vina şi ruşinea se puteau infiltra şi transforma în furie şi era atent la semnele acesteia. Până acum, Anakin părea doar distant. Asta, îşi aminti el, era normal pentru un tânăr de şaisprezece ani.

Asta e ceea ce îți tot spui. Dar este adevărat?

Mintea lui se învârtea în jurul începutului. Obi-Wan lăsă să-i iasă un pufnet de exasperare, pe care speră că Anakin nu-l auzise. Se concentră asupra paşilor săi prin zăpada înghețată.

Kilometrii trecură în tăcere. Avanpostul era ascuns într-un lanț muntos care se ridica din ghețari. Obi-Wan credea că îi putea distinge conturul în depărtare cu ajutorul electrobinocularului, dar era greu să fie sigur. Solul şi cerul se contopeau într-o mare de alb. Norii păreau să coboare pe măsură ce mergeau, iar câțiva fulgi se desprinseseră din pătura groasă de deasupra lor şi pluteau leneş în jos. Curând, fulgii se îndesiră şi vântul se înteți, împingând zăpada în fețele lor.

Obi-Wan se uită la orizont. Un smoc argintiu de zăpadă părea să cadă repede pe cerul alb. Dar ceea ce vedea nu erau fulgi de zăpadă. Era un crucişător.

— Supraveghere, îi spuse el răspicat lui Anakin. Lasă-te jos.

Era singurul lucru care trebuia făcut. Nu aveau unde să se ascundă. Căzură la pământ, cu fețele în zăpadă. De sus, echipamentul lor alb de supraviețuire se confunda cu peisajul. Auziră vâjâitul motoarelor de deasupra şi rămaseră perfect

nemişcați. Nava zbura încet, virând deasupra zonei într-o mişcare de măturare. Obi-Wan îşi încetini respirația şi procesele vitale – o tehnică Jedi. Ştia că Anakin va face la fel. Ar fi îngreunat detectarea urmelor lor de către senzorul de forme de viață. Şi frigul îi va ajuta. Obi-Wan nu se gândi la frig, sau la pericolul iminent. Îşi lăsă mintea să încetinească la fel ca şi procesele corpului. Se făcu pe sine însuşi un gol, doar o altă pată albă pe un fundal alb.

Zbârnâitul motoarelor se domoli şi se diminuă. Aşteptară până când nu mai auziră nimic, concentrându-se atât de tare încât Obi-Wan auzi sunetul firav al fulgilor de zăpadă înghețată lovind solul de lângă el.

Anakin se rostogoli pe spate. Gheața i se lipise de păr, iar el clipi ca să-i cadă zăpada de pe gene.

— Mă simt înghețat.

— Şi chiar arăți înghețat. Dar e mai bine decât să fii împuşcat.

— Dacă aşa spui tu.

Anakin se ridică şi îşi şterse zăpada de pe picioare.

— Se vor întoarce. Ar fi bine să ne grăbim. Obi-Wan consultă harta de pe datapadul său. Suntem aproape. Trebuie să fim atenți. Nu vrem să-i conducem pe Vanqori la avanpost.

— Să sperăm că nu vor găsi...

O explozie puternică răsună brusc. Obi-Wan şi Anakin se întoarseră spre zona de unde veniseră. Obi-Wan îşi puse electrobinocularul la ochi. Văzu în depărtare o coloană subțire de fum.

— Ne-au aruncat nava în aer, spuse el.

Nu era nevoie să spună cu voce tare ceea ce gândeau amândoi. Dacă nava de la avanpost nu era operațională, puteau rămâne blocați pe Lună pentru o vreme. Dacă avanpostul era distrus, nu ar mai fi avut niciun adăpost.

Găsiră puterea să se mişte mai repede. Nu mai era prea multă lumină de zi, iar călătoria prin întuneric ar fi fost dificilă. Cel puțin mişcarea mai rapidă le ținea de cald. Zăpada continua să cadă şi apoi se transformă în viscol. Temperatura în scădere transformă fulgii în bulgări de gheață care le usturau obrajii. În ciuda disconfortului, Obi-Wan era recunoscător pentru furtună. Îngreuna efortul de căutare al Vanqorilor.

— Cea mai scurtă rută va fi peste ghețari, îi strigă el peste zgomotul furtunii lui Anakin. Este şi cea mai grea.

— Să o facem, strigă Anakin înapoi.

Amândoi ştiau că, cu cât vor găsi mai repede un adăpost, cu atât vor fi mai în siguranță.

Ghețarii se profilau în față, în blocuri înalte de gheață, groase de sute de metri, unele ridicându-se pentru a crea munți de gheață. Începură să urce, folosindu-se de lansatoarele de cabluri pentru a se trage direct pe fața abruptă a gheții. În ciuda mănuşilor termice, degetele le erau înghețate. Era greu să apuce cablul şi să se mențină pe gheață. Obi-Wan văzu efortul şi încordarea de pe fața Padawanului său şi o simți în propriul său corp în timp ce înainta, fiecare metru fiind acum o luptă.

După mai multe ore de urcare grea, ajunseră aproape de coordonatele avanpostului. Urcuşul era mai puțin abrupt acum, iar ei putură să se mişte mai repede. Întunericul creştea în jurul lor.

Obi-Wan verifică coordonatele.

— Avanpostul ar trebui să fie chiar aici.

Miji ochii înainte, în lumina slabă. Nu văzu nimic, doar acelaşi peisaj alb prin care călătoriseră tot timpul. Îi fusese afectată vederea? Verifică din nou coordonatele.

— Ştiu unde este, spuse Anakin brusc, păşind înainte.

Obi-Wan îl urmă. El se baza pe coordonate. Anakin se baza pe percepțiile sale. Nu îl putea vedea, dar îl putea simți. În față, ceea ce la început păruse a fi o stâncă abruptă de gheață, era de fapt zidul avanpostului. Obi-Wan putea vedea acum că gheața acoperise complet structura, care era făcută dintr-un material alb şi gros,

capabil să reziste la frigul extrem fără să crape. Nu părea să existe nicio intrare şi nicio modalitate de a alerta pe cineva din interior că se aflau acolo. Anakin bătu în perete. Nu primiră niciun răspuns. Acum, că stăteau pe loc, vântul şi frigul îi tăiau, insinuându-şi gharele reci în interiorul hainelor lor. Obi-Wan se întrebă dacă nu cumva vor trebui să-şi ridice tabăra şi să încerce din nou dimineața.

Chiar atunci, gheața începu să geamă. O uşă se deschise încet, împingând gheața care o acoperea. Se opri la jumătatea drumului. O femeie umană zveltă stătea în deschizătură, cu mâinile pe un blaster îndreptat spre ei.

— Suntem Jedi, trimişi de Typha-Dor, zise Obi-Wan. Tu trebuie să fii Shalini.

Studiase documentele echipajului în timpul călătoriei de la Templu. Shalini era lidera echipajului. Soțul ei, Mezdec, era ofițerul de comunicații.

Blasterul coborî încet. Ochii argintii ai lui Shalini îi aruncară o privire tăioasă.

— Deci, liderii noştri şi-au amintit că existăm.

— Nu au putut să vă contacteze. Unitatea voastră de comunicație este oprită.

— Sunt conştientă de asta. Este oprită de mai bine de o lună. Mă bucur că s-au decis să verifice. Se dădu la o parte. Intrați.

Obi-Wan îşi aplecă capul pentru a intra pe uşă. Se aflau la intrarea într-o cameră mică. Luminile erau la jumătate de putere. Un suport de arme se afla într-o parte. De cealaltă parte era o consolă cu echipamente de supraveghere şi de date. O altă consolă se afla lângă uşă. Obi-Wan observă că era avariată, cu urme de arsură care indicau focuri de blaster trase de aproape. În jurul camerei erau poziționați alți patru membri ai echipajului, toți cu blasterele îndreptate spre uşă.

— E în regulă, spuse Shalini. Au fost trimişi de Typha-Dor.

Îşi băgă blasterul la centură.

Un bărbat se sprijini de perete şi închise ochii. Părea slab şi palid.

— Era şi timpul.

O femeie înaltă şi musculoasă îşi strecură blasterul într-un toc de umăr.

— A trecut timpul.

Primirea nu era chiar prietenoasă, aşa cum îşi imaginase Obi-Wan. Apoi, un bărbat înalt, îmbrăcat într-un pulover gros, înaintă spre ei.

— Nu ne băgați în seamă. A fost un drum lung. Suntem foarte bucuroşi să vă vedem.

— El este Mezdec, spuse Shalini. El este primul nostru ofițer. Eu sunt Shalini, lidera grupului. Ceilalți sunt Thik – bărbatul cu înfățişare slabă dădu din cap spre ei – Rajana şi Olanz. Femeia musculoasă le făcu un semn scurt din cap, iar celălalt bărbat, chel şi la fel de înalt ca Mezdec, ridică o mână în semn de salut.

— Dar unde sunt ceilalți? întrebă Obi-Wan. Ar trebui să fiți zece.

— Nu mai sunt, spuse Shalini. Am avut un sabotor printre noi. Samdew era ofițer de comunicații. Am descoperit că era un spion Vanqor. Ne-a distrus sistemul de comunicații imediat după ce am reuşit să le interceptăm planurile de invazie.

— De asemenea, ne-a dezactivat şi transportorul, spuse Mezdec. Aşa că am rămas blocați aici. Aproape că am rămas fără mâncare, aşa că ne bucurăm în mod special să vă vedem.

— În acest caz, să începem cu o masă. Obi-Wan întinse mâna după rucsacul său de supraviețuire. Am adus rații suplimentare în caz că era nevoie.

El şi Anakin împărțiră pachetele cu proteine. Grupul se aşeză şi împărți mâncarea. În timp ce mâncau, Obi-Wan scană echipamentul. Se mai uită o dată la consola de comandă avariată.

— Ce s-a întâmplat?

— Era în mijlocul nopții, spuse Mezdec. Înghiți şi dădu restul mâncării la o parte. Eram treaz şi l-am auzit pe Samdew la unitatea de comunicații. Am crezut că face o verificare – monitorizam canalele în mod constant şi am presupus că verifica să vadă dacă apare ceva. Oricum eram treaz, aşa că m-am ridicat să văd dacă se întâmplă ceva.

— Erau destul de multe discuții pe sistem, spuse Shalini. Vanqorii ştiau că am

reuşit să le monitorizăm canalele de comunicații. Pentru a ne încurca, ne inundau cu informații. Asta l-a făcut pe Samdew să fie un membru crucial al echipei noastre. Era analistul nostru principal de informații.

— Am stat în pragul uşii. Nu m-a auzit, spuse Mezdec, cu ochii înceţoşaţi de amintire. Şi am văzut că nu monitoriza transmisiunile. Transmitea către flota Vanqor. Mi-am dat seama că era spion. Am aruncat în aer consola. Nu am ştiut ce altceva să fac. A fost cea mai rapidă cale de a-l opri. Nu am vrut să-l omor. Dar el s-a întors şi s-a îndreptat spre mine, iar următoarea împuşcătură l-a nimerit în piept.

— E în regulă, Mezdec, spuse Shalini încet, şi îşi puse mâna pe braţul lui.

— Am auzit focul de blaster, spuse Rajana, reluând relatarea, deoarece Mezdec tăcuse. L-am auzit pe Samdew căzând şi am alergat înăuntru. În timp ce era la pământ, a încercat să-l împuşte pe Mezdec, exact când Thik a intrat după mine. Thik a fost lovit în genunchi şi a căzut. Rajana se uită la Mezdec. Eu am fost cea care a tras proiectilul fatal. Nu tu.

— Samdew a murit, spuse Shalini. Ceea ce nu ştiam era că, înainte să moară, a activat sistemul de incendiu din camerele de dormit. Camera intră în blocaj şi tot oxigenul este aspirat.

— Dezactivase sirena de avertizare, dar nu şi procedura. Patru dintre membrii echipajului nostru erau înăuntru, spuse Mezdec. S-au sufocat. Până ne-am dat seama ce se întâmplase, erau deja morți.

— A vrut ca voi toți să fiți acolo, spuse Anakin.

— Da, spuse Shalini. Ne-am gândit că trimitea ultima sa transmisie. Nu avea nevoie să mai fie sub acoperire, iar cel mai simplu lucru de făcut era să scape de noi.

— Dacă Vanqorii vă cunosc locația, de ce nu au atacat? întrebă Obi-Wan.

Shalini clătină din cap.

— Nu cred că ştiu. Credem că Samdew era bine ascuns. Nu a trimis niciodată o transmisie înainte de acea noapte, iar Mezdec l-a oprit înainte ca transmisia să fie trimisă. Toate transmisiunile erau codificate şi cronometrate, aşa că am fi ştiut dacă ar fi fost în contact cu Vanqorii. Presupunem că misiunea lui era să rămână până când am fi descifrat codul Vanqor şi am fi aflat ceva vital.

— Ceea ce am şi făcut, spuse Rajana.

— Da, să ne întoarcem la asta, spuse Obi-Wan. Ce ați aflat?

— Avem detaliile planurilor de invazie ale Vanqorilor, spuse Shalini. Mişcările trupelor, coordonatele, locurile de invazie. Avem totul pe ăsta. Shalini ridică un mic disc. Este crucial să transmitem informațiile către Typha-Dor.

— Va trebui să plecăm de aici, spuse Obi-Wan. Avem motive întemeiate să credem că Vanqorii ne-au distrus nava. Mă tem că e doar o chestiune de timp până când vor găsi acest avanpost.

— Samdew a sabotat transportorul, le reaminti Mezdec. Pot repara orice, dar nu pot repara asta.

Anakin se ridică în picioare.

— Lasă-mă să încerc eu.

Capitolul 3

Anakin dispăru în hangarul transportorului. Obi-Wan nu avea nicio îndoială că dacă cineva putea repara vehiculul, acela era Anakin. Era un geniu în a repara ceea ce nu se putea repara.

Shalini păru îngrijorată.

— Mezdec încearcă de săptămâni întregi să repare nava. Cu tot respectul posibil pentru ucenicul tău, nu va reuşi niciodată să o pună în funcțiune. Eşti sigur că nu se poate salva nimic din transportorul tău? Poate ar trebui să încercăm să mergem până acolo. Nu ştim sigur că Vanqorii au pregătit o ambuscadă. Ar putea fi piese pe care le-am putea folosi. Voi merge eu, dacă îmi puteți da coordonatele.

— Shalini, nu, protestă Mezdec. E prea periculos.

— Nu, nu este, spuse Shalini. Este necesar.

— Nu vei reuşi niciodată să ajungi noaptea, argumentă Mezdec. Echipamentul de supraviețuire nu te poate proteja de un astfel de frig. În plus, cunoşti regula. Mergem doar în perechi. Îi atinse mâna. Aşa cum facem noi doi, spuse el pe un ton blând.

Ea zâmbi, dar clătină din cap.

— Trebuie să încercăm orice variantă. Eu sunt responsabilă pentru acest disc.

Îşi atinse centura, unde băgase discul într-o fantă ascunsă.

— Am o altă idee. Am putea să ne întoarcem la nava Jedi, aşteptându-ne la o ambuscadă. Câțiva dintre noi s-ar putea preface că se predau. Apoi, ceilalți ar putea ataca nava Vanqor. Am putea pleca de pe planetă cu transportorul lor.

— Este un scenariu foarte puțin probabil, spuse Obi-Wan. Şi o ultimă soluție. Să-i dăm o şansă lui Anakin înainte de a lua această decizie.

Toată lumea îl ignoră pe Obi-Wan.

— Poate că ar trebui să împărțim echipa, spuse Olanz. Câțiva dintre noi ar putea merge cu Shalini la prima oră. Am putea lua tubul de rachete şi câteva lansatoare.

— Forța noastră stă în număr, argumentă Rajana. Ar trebui să rămânem împreună.

— Thik nu poate călători, sublinie Mezdec.

— Ba pot călători, spuse Thik. Doar că nu foarte repede.

— Şi ce se întâmplă cu cei care rămân în urmă? întrebă Rajana. Aproape că am rămas fără combustibil pentru încălzire. Oricine va rămâne, va înfrunta moartea.

— Noi am înfruntat moartea tot timpul, spuse Thik.

— Asta nu înseamnă că ar trebui să o invităm, spuse Mezdec.

Thik zâmbi uşor.

— Nu-i aşa că e exact ca în lumea noastră natală. Petrecem atât de mult timp certându-ne despre care este cel mai bun mod de a face ceva, încât nu reuşim niciodată să facem nimic.

— Asta nu înseamnă că ar trebui să fim invadați, spuse Rajana brusc.

Shalini se întoarse spre Obi-Wan.

— Am fost închişi împreună prea mult timp, spuse ea. Schiță un zâmbet încordat. Când nu am încercat să găsim o cale de a pleca de pe această lună, ne-am certat despre cel mai bun mod de a o face. Thik are dreptate.

— Typha-Dor este norocoasă, spuse Thik. Suntem bogați în resurse. Avem soare şi apă din abundență. Lumea noastră este mare şi variată. Avem o forță de muncă numeroasă. Cu toate astea, nu am învățat niciodată cum să ne gestionăm cu adevărat resursele şi să le transformăm în bogăția de care avem nevoie.

— Da, da, zise Rajana nerăbdătoare. Iar Vanqor este o planetă mică şi prăfuită. Cu toate astea, ei au învățat cum să obțină maximum din ceea ce au. Industriile lor sunt în plină expansiune. Sunt mai bogați decât noi, în ciuda dimensiunii lor mici. Asta nu înseamnă că merită să cucerească sistemul nostru stelar!

— Nu apăr agresivitatea Vanqorilor, spuse Thik. Ştii asta, Rajana. De ce mă aflu aici, dacă nu pentru a-mi sacrifica viața, dacă trebuie, pentru lumea mea natală? Spun doar că până şi Vanqor ar putea avea lecții pe care să ni le predea.

— Vanqorii sunt lacomi şi nemiloşi, spuse Mezdec în mod sumbru. Dacă au ceva să ne învețe, nu am nicio dorință de a învăța de la ei.

— Această atitudine este cea care ne predispune la conflict în primul rând, spuse Thik. Dacă am fi fost mai dispuşi să negociem cu ani în urmă, nu ne-am fi confruntat acum cu o invazie.

Mezdec se ridică în picioare.

— Încep să mă întreb cine este trădătorul aici! urlă el.

Shalini îşi puse mâna pe brațul soțului ei.

— Stai jos, spuse ea încet.

După o clipă de deliberare, Mezdec se aşează.

— Mai doreşte cineva un baton de proteine? încercă Obi-Wan.

Toată lumea îl ignoră din nou. Tensiunea era încordată în încăpere.

Nu e de mirare, gândi Obi-Wan. Sunt împreună de mai bine de un an. Sunt vânați de Vanqori. Au avut un sabotor printre ei. Le e teamă că nu vor reuşi să plece de pe Lună.

Le înțelegea îngrijorarea, dar nu era prea încântat să fie nevoit să îi asculte.

— Cred că o să mă duc să văd ce face Anakin, spuse el.

Hangarul se afla în spate, după camerele de serviciu. Nu exista decât un singur transportor şi câteva motociclete speeder care fuseseră dezmembrate pentru piese. Tot ce putu vedea erau picioarele lui Anakin, care ieşeau de sub transportor. Obi-Wan se aplecă spre el.

— Ceva noroc?

Vocea lui Anakin era înăbuşită.

— Poate. Dar ce n-aş da pentru un droid de reparații.

— Consideră-mă un droid de reparații, spuse Obi-Wan. Ce pot face?

Anakin se strecură afară.

— Ai nevoie de nişte servodrivere în loc de mâini şi de o pompă cu unsoare în loc de nas, spuse el, rostind morocănos cuvintele.

— Ei bine, lasă-mă să fac ceva, spuse Obi-Wan. Ai localizat problema?

— Sigur, spuse Anakin. Asta e partea cea mai uşoară. E vorba de generatorul de energie. Cablurile de transfer de la motorul subluminic s-au topit împreună, ceea ce înseamnă că sistemul de fuziune este complet distrus.

— Poți să înlocuieşti firele de transfer?

— Sigur. Dar atunci rezerva de la sursele de energie ar declanşa un răspuns.

— Şi acest răspuns ar fi...

— Nava ar exploda.

— Nu este prea bine, spuse Obi-Wan.

— Văd că Mezdec a încercat să improvizeze. Dar se tot loveşte de aceeaşi problemă. Anakin bătu cu degetul pe carcasa navei. Iată ce nu-mi dau seama, spuse el. De ce ar fi vrut Samdew să dezactiveze complet nava? Dacă omora tot echipajul de aici, cum ar fi putut să plece de pe Lună?

— Poate că nu avea nevoie de navă, spuse Obi-Wan. L-ar fi luat Vanqorii.

— Bine, spuse Anakin. Dar dacă aş fi un spion blocat pe o lună îndepărtată, aş vrea să am o portiță de scăpare, pentru orice eventualitate. N-aş presupune că totul va decurge conform planului.

— Lucrurile se întâmplă rareori aşa. Obi-Wan aprobă gânditor. Înseamnă că trebuie să existe o cale de a repara nava.

— Doar că încă nu ştiu care este. Anakin se ascunse înapoi sub navă. Dar o

voi găsi. Dă-mi tăietorul ăla de siguranțe, da?

Obi-Wan întinse mâna după sculă. În următoarea oră, îl ajută în tăcere pe Anakin să încerce o cale, apoi alta, pentru a repara nava. Admiră concentrarea lui Anakin. Era ca şi cum motorul ar fi fost un organism bolnav pe care el îl readucea la viață. Mezdec veni să ajute, iar el şi Anakin se sfătuiră îndelung. Obi-Wan pierdu firul conversației, care se referea la întrerupătoarele de siguranțe, la suprareglaje şi la supratensiuni. Ştia câte ceva despre motoare, dar nu la fel de multe ca Anakin.

În cele din urmă, Anakin înlocui plăcuța motorului, intră în navă şi se aşeză uşor pe scaunul pilotului. Ezită înainte să pornească motoarele.

— Ar fi bine să te dai înapoi, îi spuse el lui Obi-Wan, care intrase şi el în navă.

— Cât de departe?

— Până la următorul sistem stelar. Anakin zâmbi. Glumeam.

Acționă accelerația şi motorul porni la viață.

Mezdec strigă de afară:

— Puştiul chiar ştie ce face.

— Aşa e, fu de acord Obi-Wan în timp ce ieşea.

Anakin opri motoarele şi sări afară din navă.

— Pot s-o pornesc, dar nu pot restabili puterea maximă. Asta înseamnă că nu există scuturi deflectoare. A trebuit să ocolim sistemul de lansare a armelor pentru a alimenta generatorul, aşa că nu vom avea nici turbolasere. Cu alte cuvinte, vom avea o călătorie lentă, şi vom fi expuşi dacă Vanqorii ne urmăresc pe radar. Şi mai este şi problema combustibilului.

— Care anume?

— Nu avem prea mult. Am verificat opțiunile prin computer. Singura cale de a ajunge la Typha-Dor este pe cea mai scurtă rută. Asta ne va duce direct prin spațiul controlat de Vanqori.

Obi-Wan făcu o grimasă.

— E din ce în ce mai bine. Se uită înapoi la adăpost, unde aşteptau cei patru membri ai echipajului. Va trebui să riscăm. Singura noastră şansă e să ne strecurăm printre sistemele lor de supraveghere. Spațiul este mare.

— Spațiul este mare? O sclipire de umor făcu ochii lui Anakin să strălucească. Asta e strategia ta? Cred că pot să nu-mi mai fac griji.

Neastâmpărul din ochii lui Anakin îi lumină brusc inima lui Obi-Wan. Văzu sclipirea unui băiat pe care îl cunoscuse cândva, un băiat căruia îi plăcea să repare lucruri, un băiat care încă nu înțelesese marile daruri care îi fuseseră oferite. Un băiat netulburat de aceste daruri, care credea că galaxia se va dezvălui pentru el, îi va arăta promisiunea viselor sale.

Nu-l pot lăsa să-şi piardă acest spirit. Nu-l pot lăsa să piardă băiatul care a fost.

Zâmbi înapoi.

— Mulțumesc, spuse el. Tocmai m-am gândit la asta.

În timp ce zâmbeau unul la altul, ceva se schimbă. Ceva se lumină, iar tensiunea dintre ei se mai domoli, doar un pic. Dar apoi, chiar când momentul trecea, Obi-Wan văzu tristețe în ochii lui Anakin. Avea acelaşi sentiment. Nu mai era posibil să rezolve lucrurile dintre ei doar cu o glumă, cu un moment amuzant.

Lucrurile erau deja prea profunde.

— Mă duc să-i aduc pe ceilalți, spuse Obi-Wan.

* * *

Shalini stătea în picioare, cu mâinile în şolduri, privind camera principală.

— Sper că poți face chestia aia să decoleze, spuse ea.

Nu mai rămăsese nimic în adăpost. Acum era o cochilie goală. Instrucțiunile echipei erau să distrugă tot ceea ce putea fi de folos Vanqorilor. Shalini şi ceilalți folosiseră echipamente şi unelte de lipit pentru a fuziona şi distruge consolele de comunicații şi de supraveghere. Distruseseră toate fişierele şi tot ceea ce nu puteau

transporta la bordul navei.

Anakin stătea în spatele comenzilor, cu Mezdec lângă el.

— Decolarea ar putea fi accidentată, le spuse celorlalți. Nu avem destulă energie pentru un zbor lin. Odată ce ajungem în atmosfera superioară, ar trebui să fim în regulă.

Anakin porni motoarele. Acoperişul retractabil al hangarului alunecă înapoi. Urmărind cu atenție instrumentele, Anakin dădu putere motoarelor şi nava se ridică, prea încet după părerea lui Obi-Wan. Apoi, nava se cutremură din cauza efortului.

Fața lui Anakin era complet calmă, dar Obi-Wan observă luciul de transpirație de pe pielea lui. Comenzile îi tremurau în mâini. Nava se ridică deasupra pustietății înghețate. Alunecă în lateral, apropiindu-se periculos de partea laterală a muntelui. Obi-Wan îl văzu pe Thik închizând ochii. Shalini îşi atinse centura, unde se afla ascuns discul. Anakin mai dădu un impuls de putere, iar nava se înălță în atmosfera superioară.

— Asta a fost partea cea mai grea, le spuse celorlalți. Următoarea oprire, Typha-Dor.

Dacă avem noroc, gândi Obi-Wan. Dacă vom fi foarte, foarte norocoşi.

Capitolul 4

Anakin aruncă o privire la radar. Nu era deloc trafic prin apropiere. Cele mai multe nave de tranzit nu se apropiau de sistemul Uziel, din cauza problemelor de aici. Acum, că Vanqor controla spațiul, nimeni nu era dornic să se încurce cu ei.

În siguranță pentru moment, Anakin o lăsă pe Rajana să preia pilotajul. Trebuia să urmărească mai atent instrumentele.

Mezdec își ridică privirea de pe ecranul de navigație.

— E totul în regulă?

— Vreau doar să arunc o privire la comenzile stabilizatorului, spuse Anakin. Fără putere maximă, vom avea probleme dacă se defectează ceva. A trebuit să redirecționez cablurile de la stabilizatorul stâng pentru a obține portanța. Vreau să mă asigur că nu am tras prea multă putere la decolare. Voi face o verificare completă a stării de funcționare.

Porni verificarea stării şi privi cum computerul bifa diferiți indicatori. Anakin decise să facă o a doua verificare, de data asta manuală. Nu putea să nu fie excesiv de atent într-o navă care funcționa la mai puțin decât puterea maximă. Scană senzorii de avertizare.

— Asta e ciudat, îi spuse el lui Mezdec. Primesc un indicator verde pe trei surse de energie de la capsula de salvare. Afişează două generatoare antigravitaționale.

— Capsula chiar are două generatoare anti-gravitaționale, spuse Mezdec. A fost modernizată în cazul în care ar fi trebuit să fie folosită ca transport principal pentru a ajunge până la Typha-Dor. Samdew a sabotat şi capsula.

— Am văzut asta, spuse Anakin. Dar nu era niciun indicator pe consolă pentru un generator suplimentar şi trei surse de energie.

— Indicatoarele de alimentare sunt în capsulă, spuse Mezdec.

— Înțeleg. O să le verific acolo, atunci.

Anakin se duse la capsula de salvare şi făcu o verificare de stare. Apoi se opri în zona mică unde se instalase Obi-Wan, în partea din spate a navei. Anakin se aşeză pe un scaun lângă el. Se aplecă cu dezinvoltură şi vorbi pe un ton scăzut.

— Capsula de salvare are dublă încărcare. Foarte neobişnuit pentru acest model. Indicatorii nu trec prin rețeaua de senzori din cabina principală. Cu alte cuvinte, am găsit portița de scăpare a lui Samdew. Dacă aş fi verificat capsula în sine, aş fi putut remedia problema transportorului. Tot ce trebuia făcut era o lucrare de recablare pentru a absorbi energia din capsulă şi a aduce în transportor. Am fi putut decola cu toată energia.

— Poți s-o faci acum?

Anakin clătină din cap.

— Nu în timp ce zburăm. Dar nu asta e problema. Am o întrebare.

— De ce nu şi-a dat seama Mezdec? interveni Obi-Wan pe un ton scăzut. Ar putea fi o scăpare?

Anakin ridică din umeri.

— Sigur, dacă nu ar fi foarte inteligent. Dar se pare că se pricepe. Şi a avut la dispoziție o lună ca să încerce să repare transportorul.

Obi-Wan se încruntă.

— Ceva m-a tot deranjat. Erau urme de arsură pe consola de comunicații. Mezdec a spus că a ieşit din camera de dormit şi l-a văzut pe Samdew la unitatea de comunicații. A văzut că Samdew trimitea o comunicare către Vanqor.

Anakin aprobă din cap.

— Aşa că a distrus consola de comunicații pentru a-l opri.

— Un proiectil de la acea distanță nu ar fi trebuit să lase urme de arsură pe panou, spuse Obi-Wan.

— Doar dacă nu a tras de foarte aproape, fu de acord Anakin. Poate că s-a înşelat în privința locului în care se afla.

— Dacă a fost suficient de aproape pentru a distruge panoul şi a lăsa urme de arsură, nu crezi că ar fi fost suficient de aproape pentru a-l opri pe Samdew fără să tragă? Oricum, de ce avea blaster? A spus că dormea şi că era miezul nopții, zise Obi-Wan. Oricum, ideea este că a mințit.

— Dar ceilalți au ieşit şi au văzut ce s-a întâmplat, spuse Anakin. Şi Samdew l-a împuşcat pe Thik.

— Gândeşte-te, Padawan, spuse Obi-Wan. Îmi spui impresia pe care ai avut-o, nu cuvintele care au fost spuse de fapt.

Anakin se gândi înapoi, supărat pe el însuşi. Vorbise repede, fără să revadă conversația în minte. Asta nu era conform antrenamentului său. Se concentră, aşa cum trebuia să facă un Jedi. Acum îşi amintea clar conversația, în cuvintele şi secvențele exacte pe care le folosiseră ceilalți. O memorie exactă era unul dintre instrumentele unei minți Jedi.

— Samdew era pe moarte când a încercat să-l împuşte pe Mezdec, spuse Anakin. Asta e ceea ce au văzut Rajana şi Thik. Thik doar s-a pus în cale. Deci Samdew ar fi putut să tragă în Mezdec pentru că Mezdec era spionul. Dar cum rămâne cu Samdew care a activat sistemul de foc?

— Avem doar cuvântul lui Mezdec şi pentru asta, spuse Obi-Wan. Avem doar cuvântul lui Mezdec pentru tot, inclusiv pentru transportorul dezactivat.

— Crezi că el este spionul? întrebă Anakin.

— Nu ştiu, spuse Obi-Wan.

Shalini îi văzuse vorbind şi se strecură pe un scaun lângă Obi-Wan.

— E totul în regulă?

Anakin se uită la Maestrul său. Mezdec era soțul lui Shalini. Ca şefă a grupului, avea dreptul să ştie ce gândeau. Dar cui i-ar fi fost loială?

— E bine, zise Obi-Wan. Spune-ne ceva. Aveați şi alte dovezi că Samdew era sabotorul?

— De ce alte dovezi mai aveam nevoie? spuse Shalini. A ucis patru dintre noi.

— Care crezi că era planul lui înainte să fie întrerupt? întrebă Obi-Wan.

— Ştiam că îşi începuse transmisia către flota Vanqor, zise Shalini. Din fericire, Mezdec a intervenit înainte ca ei să ne localizeze poziția. Îmi imaginez că mesajul lui ar fi fost că noi aveam planurile de invazie. Apoi ne-ar fi ucis şi ar fi plecat.

— În transportorul dezactivat?

— Presupun că Vanqorii ar fi trimis un transportor, spuse Shalini. Ce vrei să sugerezi?

— Pare un mod ineficient de a se comporta pentru un spion, spuse Obi-Wan. Era mult mai bine să îi avertizeze pe Vanqori că planurile lor erau interceptate, apoi să rămână pe loc şi să spere la mai multe şanse de a trăda Typha-Dor.

— Poate că a fost un spion ineficient, spuse Shalini. Poate că misiunea lui se încheiase. Poate că se săturase de frig. Se uită curioasă la Obi-Wan. De ce nu spui ce vrei să spui?

— Ar putea exista un alt spion, spuse Obi-Wan. Sau Samdew ar fi putut fi nevinovat. Nu a avut ocazia să se apere.

— L-a împuşcat pe Thik! spuse Shalini.

— Îl viza pe Mezdec, îi reaminti Obi-Wan. Singura persoană care îl identificase ca fiind spion.

— Ce vrei să spui?

Ostilitatea se oglindi acum în cuvintele lui Shalini. Vocea ei se ridicase, iar Thik şi Olanz se uitară în jur. Rajana şi Mezdec nu puteau să îi audă.

— Doar recapitulăm ce s-a întâmplat, spuse Obi-Wan. Vrem să ne asigurăm că ceea ce credeți că s-a întâmplat, s-a întâmplat cu adevărat.

— Ştiu ce s-a întâmplat, insistă Shalini.

— Ştii ce ți-a spus Mezdec, zise Obi-Wan. E o diferență. Ar putea fi una crucială. Eşti dispusă să pariezi libertatea planetei tale pe credința ta în el?

— Da, spuse Shalini cu toată siguranța.

— Eu nu sunt, spuse Olanz încet, venind cu Thik. Jedii s-ar putea să aibă dreptate, Shalini. Noi ne bazăm pe Mezdec pentru dovezile noastre.

Shalini îi privi pe cei doi cu neîncredere.

— Mezdec nu este trădător. Este la fel de loial lui Typha-Dor ca şi mine, la fel de angajat să aducă planurile înapoi ca şi mine.

Anakin observă că îşi atinse centura utilitară când vorbi.

— Putem să vedem discul? întrebă el.

Shalini se uită la el cu mânie, dar băgă mâna într-un buzunar ascuns de la centură şi îi înmână discul lui Obi-Wan. Acesta îl accesă pe datapadul său. Era gol de informații.

Shalini privi discul şocată.

— Nu ştiu cum...

— Discul a fost vreodată departe de dine? întrebă Obi-Wan pe un ton urgent.

Ea îşi muşcă buza.

— Nu, niciodată. Dar Mezdec mi-a verificat blasterul şi proviziile de urgență de pe centura utilitară înainte să plecăm. A spus că vrea să o facă, pentru a se asigura că voi fi în siguranță... Vocea ei se opri. Am un al doilea disc. Nu i-am spus lui Mezdec despre el. Planurile de invazie sunt în siguranță.

Vocea lui Rajana se ridică din cabină.

— Recepționez activitate radar. Cred că e un distrugător.

— Unde este Mezdec? strigă Shalini.

Mezdec dispăruse. Anakin şi Obi-Wan săriră în sus.

— Capsula de urgență, spuse Obi-Wan.

Alergară spre partea din spate a navei. Mezdec tocmai accesa uşa de urgență, fugind înăuntru. Nava se zgudui brusc, în timp ce izbucneau focuri de tun laser.

— Suntem atacați! strigă Rajana din cabina de pilotaj. Am nevoie de ajutor aici!

Ambii Jedi săriră spre uşa care se închidea peste capsula de salvare. Aceasta se blocă înainte ca ei să poată ajunge la ea. Obi-Wan trecu sabia pe uşă şi metalul se desprinse. Dar era prea târziu. Mezdec fu aruncat în spațiu.

Capitolul 5

— Ar fi trebuit să fim pregătiți pentru asta, spuse Obi-Wan.

— Nu va ajunge departe, foarte repede, zise Anakin. Am dezactivat jumătate din putere. Am tăiat şi unitatea de comunicații. Mai bine mă duc în scaunul pilotului.

Anakin se răsuci şi se întoarse în cabina de pilotaj. Obi-Wan îl urmă. Cea mai bună şansă de a scăpa de bombardamentul Vanqor era cu Padawanul său la comenzi. Şansele lor nu erau bune. La jumătate de putere, nava nu avea cum să depăşească nava Vanqor şi, de asemenea, era greu de manevrat.

Obi-Wan se grăbi să se întoarcă în cabina de pilotaj, unde ceilalți stăteau nervoşi în jurul lui Anakin în timp ce acesta prelua comenzile. Nava Vanqor era în spatele lor, o navă de asalt monstruoasă, îmbrăcată în negru şi argintiu. O străfulgerare veni dinspre partea laterală a navei.

— Torpilă, spuse Obi-Wan.

Anakin viră brusc la dreapta. Nava tresări în timp ce se întorcea. Torpila îi rată. Focurile de tun laser începură să bubuie. Anakin puse nava în picaj, iar Obi-Wan o simți cum tremura. Schimbă o privire cu ucenicul său. Buzele lui Anakin se subțiară. Obi-Wan ştia că era hotărât să reuşească. Dar nici măcar Anakin nu putea face minuni. Obi-Wan începu să studieze hărțile, căutând un loc unde să aterizeze nava. Din păcate, cea mai apropiată planetă era chiar Vanqor.

— Țineți-vă bine! strigă Anakin.

Nava se clătină din cauza unei lovituri directe. Fulgere albastre alunecară de-a lungul consolei.

— Salvă ionică, spuse Anakin. Am pierdut majoritatea sistemelor informatice.

Întoarse din nou nava, încercând să rămână o țintă în mişcare. Apoi îi aruncă o privire lui Obi-Wan.

— Trebuie să coborâm nava.

Obi-Wan se uită la ceilalți.

— Singura noastră alegere este Vanqor.

Grupul schimbă priviri. Trecuseră prin atâtea şi realizaseră atât de multe.

Aterizarea pe Vanqor şi capturarea lor ar fi putut însemna sfârşitul pentru toți. Dar când se întoarseră spre Obi-Wan, niciunul dintre ei nu păru speriat.

— Dacă asta este singura noastră alegere, o acceptăm, spuse Thik.

Anakin scufundă nava în atmosfera planetei.

— Poți să-mi dai nişte coordonate? îl întrebă el pe Obi-Wan. Nu am prea mult timp de manevră, dar voi face tot ce pot.

Obi-Wan nu avu timp să consulte referințele de la bord. Se gândi la hologramele pe care le studiase.

— Cea mai bună şansă de a ne sustrage de la capturare este să aterizăm la periferia craterelor Tomo, spuse el. Este un teren accidentat. S-ar putea să scăpăm acolo, dacă ne poți ghida spre o aterizare sigură.

Obi-Wan se aşeză rapid la computer şi introduse coordonatele. Anakin aprobă scurt din cap, prea preocupat să mențină nava pe curs pentru a irosi altă mişcare. Nava se legăna şi tremura sub mâinile lui. Dintr-o dată, începu să se încline într-o parte.

— Stabilizatorul stâng cedează, mormăi el. Legați-vă cu toții centurile. Va trebui să aterizăm dur.

Vanqor se profila dedesubt, o planetă mare şi multicoloră. Obi-Wan ştia din cercetările sale că era alcătuită în principal din deşerturi şi platouri înalte şi uscate.

Oraşele erau de dimensiuni medii şi erau înşirate de-a lungul celor câteva văi fertile. Zona Craterelor Tomo era o secțiune îndepărtată care, cu mii de ani în urmă, fusese lovită de o ploaie de meteoriți. Cratere şi fisuri adânci marcau terenul uscat.

Dintr-o dată, o alarmă începu să sune. În cabina de pilotaj se aprinseră lumini roşii. Apoi se aprinse un alt grup de lumini. Anakin nu scoase niciun cuvânt. Nici nu era nevoie. Toată lumea ştia ce înseamnă asta: nava ceda. În loc să încetinească, Anakin mări viteza. Obi-Wan îi admiră calmul. Ştia pe ce se baza Anakin. Cu cât coborau mai repede, cu atât era mai bine. Doar că nu era sigur ce se va întâmpla când se vor apropia. Anakin ar fi putut încerca să se apropie de suprafață, ascunzându-se de nava de deasupra până când ar fi putut ateriza. În mod normal, tânărul ar fi savurat această provocare şi ar fi făcut-o fără cusur. Dar cu o navă rănită, îşi asuma riscuri mari.

Obi-Wan se pregăti. Trecură pe deasupra unei văi verzi, iar Anakin aduse nava mai aproape de suprafață. Întreaga carcasă tremura. Sirenele răsunau şi luminile roşii clipeau. Suprafața se profila tot mai aproape. Praful roşu era ridicat de turbulențele lor. Părea că sunt pe cale să se izbească de nişte bolovani mari cât clădirile. Nava se rostogoli într-o parte, aproape trimițându-i într-o formațiune stâncoasă masivă. Anakin corectă. Transpirația îi perla buza superioară.

Obi-Wan văzu un platou neted în față. Anakin încerca să aterizeze acolo. Încetini, iar nava se clătină, rostogolindu-se dintr-o parte în alta. Dacă nu şi-ar fi legat centurile de siguranță, ar fi fost aruncați de pereți.

— Am pierdut complet stabilizatorul stâng! strigă Anakin. Țineți-vă bine!

Nava se izbi de pământul neiertător. Obi-Wan simți cum trupul i se ridică de parcă nu ar fi cântărit nimic. Apoi coborî, zdruncinându-i dinții şi oasele. Simți gust de sânge în gură. Nava căzu pe platou, smulgând bucăți de vegetație şi lovindu-se de bolovanii mici. Zgomotul era imens. Nava păru dintr-o dată fragilă, tremurând atât de tare încât Obi-Wan se întrebă dacă nu cumva se vor rupe pur şi simplu în bucăți.

Capătul platoului era la mai puțin de cincizeci de metri distanță. Dacă nava nu se oprea din mişcare, ar fi căzut de pe el, direct în fundul canionului, la sute de metri mai jos. Anakin lucră frenetic la comenzi. Obi-Wan văzu cum se apropia buza platoului. Nava începu să alunece tot mai încet. Un geamăt groaznic, mai rău decât răzuitul dur al prăbuşirii, se ridică în jurul lor, lovindu-le urechile ca o forță fizică. Nava se înclină brusc aproape în întregime într-o parte, izbindu-l pe Obi-Wan de consolă. Apoi, se izbi de un bolovan şi se opri.

Obi-Wan se uită în jur. Thik părea palid. Fără îndoială că aterizarea accidentată fusese grea pentru rana lui. Fruntea lui Shalini sângera. Olanz şi Rajana păreau zdruncinați, dar în regulă.

— Trebuie să plecăm repede de aici, spuse Obi-Wan.

Îşi desfăcu centura şi Anakin făcu la fel. Îi ajutară pe ceilalți să se desprindă rapid de pe scaunele lor. Rampa de aterizare nu se cuplă, iar uşa fusese mutilată de aterizare. Obi-Wan şi Anakin se puseră pe treabă cu săbiile lor pentru a face o gaură prin carenă. Anakin se opri brusc. Se aplecă să se uite prin gaură.

— Probabil că au contactat securitatea planetară Vanqor. Se apropie navele de pază, spuse el. Ne-au localizat.

— Aveți grenade fumigene şi măşti de aer la bord? o întrebă Obi-Wan pe Shalini.

— O să le aduc eu, spuse Rajana.

Se grăbi pe culoarul navei, ținându-se de spătarele scaunelor pentru a rămâne în picioare. Obi-Wan vorbi chiar în timp ce continuau să dezlipească învelişul cu săbiile.

— Cea mai bună şansă a noastră este să ne lansăm pe cabluri în canionul acela. Anakin, tu ia-i pe Shalini şi Olanz. Eu îi iau pe Thik şi Rajana. Vom folosi grenadele fumigene ca acoperire. Porneşte-ți dispozitivul de urmărire în caz că ne pierdem unul de celălalt.

Gaura era destul de mare acum. Obi-Wan aruncă două grenade fumigene.

Fumul acru ieşi din ele. Fără prea mult vânt, fumul rămase în aer, fiind o acoperire perfectă. Unul câte unul, purtând măşti de aer pentru a-şi proteja plămânii, se strecurară prin gaură. Încă erau în afara razei de acțiune a armelor navei. Mai aveau doar câteva minute la dispoziție. Începură să alerge spre marginea platoului.

Zdruncinați de aterizare, unii dintre membrii grupului nu se puteau mişca repede. Thik, cu genunchiul său rănit, era deosebit de lent. Obi-Wan şi Anakin îi ajutară, dar în câteva secunde, Obi-Wan făcu un calcul rapid şi îşi dădu seama că nu vor reuşi. Navele puteau începe să tragă prin fum în orice moment. Poate că Vanqorii nu putea să le localizeze cu precizie locația, dar cu siguranță îşi puteau da seama încotro se îndreptau. Era singura cale de scăpare.

Obi-Wan se simți disperat. Întrebarea era dacă navele vor încerca să-i ucidă sau îi vor lua prizonieri. Nu puteau să le vadă, dar primul foc sfâşie pământul din fața lor. Săriră înapoi. Focul era constant, împiedicându-i să ajungă la marginea platoului.

— Înapoi la navă! strigă Obi-Wan.

Cel puțin le-ar fi oferit ceva acoperire.

Fugiră, focul fiind acum în spatele lor. Shalini se împiedică, dar Anakin o ridică şi se aruncară sub burta navei. Thik se mişca încă prea încet. Nu ținea pasul cu ceilalți şi ar fi fost o țintă principală când s-ar fi risipit fumul. Obi-Wan îl apucă. Alergară înainte ca să-l împingă pe Thik într-un spațiu gol, unde metalul zdrobit crease o cuvă. Văzu prea târziu că nu era loc decât pentru unul singur. Obi-Wan îl împinse pe Thik în spațiul respectiv şi merse mai departe. Fumul începea să se risipească. Obi-Wan se repezi spre un bolovan şi se adăposti după el. Era prins între bolovan şi unul mai mare din spatele lui. Abia era loc, dar se îndoia că putea fi văzut de sus.

Navele aterizară. Grupul se înghesuise sub propria navă. Obi-Wan o văzu pe Shalini îndreptându-se spre Anakin. Îi înmână ceva şi îi vorbi rapid la ureche.

Discul. Îi înmânase discul.

Obi-Wan îşi dădu seama că Vanqorii se hotărâseră să îi captureze. Ar fi putut cu uşurință să arunce în aer nava până acum dacă ar fi vrut. Zeci de soldați ieşiră din nava lor. O echipă se îndreptă spre nava doborâtă, în timp ce o alta plecă să cerceteze zona. Obi-Wan îşi privi ascunzătoarea. Îşi dădu seama că, dacă se putea strecura puțin mai mult în spatele bolovanului, acesta se deschidea într-o mică fantă ca o peşteră, imposibil de văzut dacă nu erai chiar deasupra. Era un loc perfect pentru a se ascunde. Nu le putea face niciun bine dacă era şi el capturat. Îl sfâşia faptul că trebuia să-şi părăsească Padawanul, dar era singura speranță.

Se înghesui înapoi în gaură, apoi se îndoi pentru a se potrivi în spațiu. De aici putea vedea prin crăpătura din stâncă până la navă. Soldații adunară grupul şi îi înghesuiră pe navele lor. Pe Obi-Wan îl duru inima. El şi Anakin nu aveau cum să lupte singuri cu zeci de soldați şi nave inamice bine înarmate.

Navele decolară şi plecară în depărtare. Încet, Obi-Wan se ridică puțin, oftând de oboseală şi de frustrare.

Apoi se ridică în picioare şi îşi îndreptă gândurile spre salvare.

Capitolul 6

Soldații le legaseră mâinile la spate şi îi împinseră la bordul navelor. Anakin simți discul cum îl arde pe piele. Până acum nu fusese percheziționat, dar avea să se folosească de Forță pentru a le distrage atenția. Shalini îi încredințase discul, iar el nu o va dezamăgi.

Ea îi vorbise rapid la ureche.

— Ia ăsta. Va fi mai în siguranță în mâinile unui Jedi. Pentru siguranța poporului meu, te rog să îl duci înapoi pe Typha-Dor.

— Îmi pun viața în joc pentru asta, spuse Anakin.

Navele zburară deasupra fisurilor adânci ale craterelor Tomo. Pe buza unui crater, se înghesuiau un mic grup de Vanqori. Prin hublou, Anakin zări clădiri gri, garduri energetice, turnuri de securitate şi o mică platformă de aterizare.

— Bine ați venit în paradis, chicoti unul dintre soldați. Tabăra Tomo.

Îmbrăcat în costumul său de supraviețuire ca şi ceilalți, cu sabia ascunsă în siguranță, Anakin nu fu identificat ca Jedi. Shalini refuză să-şi dea numele, la fel ca şi ceilalți. Pazniculuі nu păru să-i pese. Fură percheziționați, dar Anakin reuşi să folosească Forța pentru a-l deruta pe paznic şi nu îi luară lansatorul de cabluri, sabia şi discul. Fură dezbrăcați de echipamentul de supraviețuire şi primiră tunici maro aspre pe care să le poarte. Apoi îi adunară într-o curte mică, înconjurată de garduri energetice. Vântul era rece şi le sfâşia hainele. În jurul lor se învârteau alți prizonieri, de pe alte lumi din sistemul Uziel, planete deja cucerite de Vanqor.

Anakin se uită în jur. Zidurile craterului erau abrupte şi înalte de sute de metri. Era clar că singura cale de acces în tabără era pe calea aerului.

Cum îl va salva Obi-Wan? Nava fusese distrusă în prăbuşire.

Răspunsul era că, cel mai probabil, Obi-Wan nu va putea ajunge la el. Totul depindea de Anakin. Dar nu-l deranja acea informație. Nu-l deranja să depindă de propria-i îndemânare. Avea o limită de timp. Shalini le spusese că invazia urma să aibă loc în numai trei zile. Trebuia să găsească o cale de scăpare cât mai curând. Cheia supraviețuirii întregii planete Typha-Dor se afla ascunsă în buzunarul tunicii sale. Reuşise să ascundă discul de gărzi, dar nu se amăgi că va reuşi să eludeze măsurile de securitate severe doar prin intermediul Forței.

Făcuse odată greşeala de a se crede mai puternic decât era. Nu o va mai face niciodată. Nu va face nicio mişcare până nu va fi sigur.

Un prizonier Uziel într-o uniformă decolorată se apropie de ei.

— Care sunt noutățile? Au invadat Vanqorii Typha-Dor?

Ochii lui Shalini străluciră.

— Nu. Şi dacă o fac, îi vom alunga înapoi.

Prizonierul păru obosit.

— Asta am spus şi pe Zilior.

— Au existat încercări de evadare aici? întrebă Shalini.

— Una, dar respectivul a murit. Sfatul meu este să-ți accepți soarta.

Prizonierul se îndepărtă.

— Eu îmi fac propria soartă, le spuse Shalini celorlalți. Se uită la Anakin. Ai vreo idee?

— Nu încă, spuse Anakin lejer, aşezându-se pe pământul rece.

— Ce faci? întrebă Shalini. Nu ai de gând să faci ceva?

— Ba da, spuse Anakin.

Făcând abstracție de ceilalți, începu să privească. Nu exista decât o singură soluție. Anakin trebuia să ajungă la zona transportoarelor. Întrebarea era: când?

Existau patru grupuri de gardieni în ture de opt ore, astfel încât suprapunerea garanta că un grup era întotdeauna relativ proaspăt. În plus, droizii santinelă bâzâiau în permanență prin incintă. Nu era imposibil. Dar ar fi avut nevoie de momentul potrivit. Încă avea sabia şi lansatorul de cabluri. Putea lansa peste gardul energetic, dar apoi trebuia să traverseze treizeci de metri de spațiu deschis pentru a ajunge la zona transportoarelor. Navele erau bine păzite, dar nu şi cele care trebuiau reparate. Dacă reuşea să ajungă la magazia de reparații, se putea strecura înăuntru. Trebuia doar să spere că va putea repara un transportor şi să plece înainte ca absența sa să fie observată. Nu-i putea lua pe ceilalți. Va trebui să scape singur şi să spere că se va întoarce după ei. N-avea rost să aştepte. Va evada în acea noapte.

Uşa porții alunecă înapoi. Intră un ofițer, înconjurat de gărzi şi droizi. Începu să meargă prin mulțime, în timp ce prizonierii se retrăgeau.

— Ce se întâmplă? şopti Shalini.

— O *alegere*, murmură un prizonier lângă ea. Vin la fiecare câteva săptămâni şi iau mai mulți dintre noi.

— Nimeni nu se întoarce niciodată, murmură altcineva. Îi duc într-o clădire nemarcată. Există zvonuri despre experimente medicale.

Ofițerul arătă cu degetul spre un prizonier, apoi spre altul. Gardienii îi înconjurau şi îi adunau. Apoi ofițerul se întoarse şi arătă direct spre Anakin.

— Pe el.

— Nu, şopti Shalini.

Anakin se gândi să opună rezistență. Aruncând o privire la ceilalți pe care îi adunaseră gardienii, decise că nu poate. Ştia că, dacă va urma o bătălie, vor muri şi alții. Şi existau motive să se supună. Securitatea ar fi putut fi un pic mai permisivă în unitatea unde îl duceau. Anakin se aşeză în urma celorlalți. Fură conduşi spre o clădire gri, fără niciun semn exterior. Când ajunseră înăuntru, Anakin strâmbă din nas. Mirosea a chimicale. Deci zvonurile puteau fi adevărate. Prizonierii schimbară priviri neliniştite. Fură împinşi de-a lungul holului şi apoi într-o cameră albă şi goală. Acolo, un ecran holografic ocupa un perete întreg. Pe ecran apăru imaginea unui bărbat îmbrăcat într-o haină medicală. Acesta zâmbi uşor.

— Nu vă temeți. Nu veți fi răniți. Dimpotrivă, sunteți pe cale să vă bucurați de experiența pentru care v-am ales. Bine ați venit în *Zona de Autoconstrângere*. Un doctor va veni în scurt timp să vă explice. Între timp, relaxați-vă.

— Relaxați-vă, pufni unul dintre prizonieri. Bun sfat, cap-de-medic.

Imaginea holografică se stinse.

— Ce a spus? întrebă un alt soldat încarcerat. Zona de Autoconstrângere? Ce au de gând să ne facă? Îşi apăsă degetele pe frunte. Mă simt ciudat.

Şi Anakin se simțea amețit. Îşi dădu brusc seama de ce informațiile le fuseseră oferite de o holoimagine, în loc de o persoană reală.

— Camera este plină cu un fel de gaz. Ne-au drogat, zise el în timp ce vederea i se înceţoşă.

Simți că genunchii i se transformă în apă. Unul dintre prizonieri se prăbuşi pe podea. Anakin simți că alunecă în jos. Se luptă cu senzația indusă de gaz. Ceilalți alunecară în inconştiență. El se ținu tare. Încercă să-şi mişte picioarele şi constată că erau prea grele. Fu singurul conştient când intrară în cameră tehnicienii cu măşti. Îi văzu, dar nu putu mişca niciun deget. Tehnicienii începură să-i încarce pe ceilalți prizonieri pe o targă repulsorlift.

— Uită-te la ăsta, e încă treaz, spuse unul dintre tehnicieni, apropiindu-se de Anakin. N-am mai văzut aşa ceva până acum.

— Nici nu e prea fericit că se află aici, spuse altul.

Unul dintre ei se aplecă mai aproape de Anakin.

— Nu te împotrivi, prietene. Vrem doar puțină cooperare la început. Îți garantez că îți va plăcea şederea aici.

Folosindu-şi fiecare gram de voință şi putere, Anakin îl apucă pe tehnician de guler şi îi aduse fața şi mai aproape.

— Nu... paria... pe asta.

Tehnicianul țipă şi se zbătu să se elibereze.

— Ajutor! Pentru numele galaxiei!

Ceilalți doi se grăbiră să se apropie. Anakin nu se putea lupta cu toți trei. Fu aruncat pe targă şi legat. Cădea şi îşi revenea din incunoştiență în timp ce targa era propulsată pe hol. O uşă se deschise, iar lumina îi răni ochii. Apoi începură să-l dezbrace.

Sabia mea, gândi Anakin. *Discul*. Îşi păstrase centura utilitară şi strecurase discul într-o fantă ascunsă. Îşi ascunsese sabia pe corp, sub tunică, cu cureaua strânsă peste mâner. Nu putea să invoce Forța suficient de mult pentru a distrage atenția tehnicienilor de la găsirea ei. Era neajutorat. Doar norocul îl putea salva de la descoperire. Centura fu desfăcută şi lovi podeaua de gresie cu un zgomot surd şi moale. Tunica o urmă. Tehnicianul luă grămada şi o aruncă într-o cutie de depozitare împreună cu hainele celorlalți prizonieri.

Anakin închise ochii împotriva luminii aspre. Simți că este ridicat şi alunecă în apă. Încercă să lupte, de teamă că se va îneca.

— Relaxează-te, prietene, spuse tehnicianul. Este doar o baie.

Apa era caldă. Alunecă pe o parte. Fu legat, astfel încât capul să nu-i alunece sub suprafață. Anakin îşi simți mintea ca şi cum ar fi plutit pe un lac adânc şi întunecat. Trebuie să fi dormit. Când se trezi, era uscat şi purta o tunică nouă, dintr-un material moale, de un albastru închis. Era întins pe o canapea de dormit. Somnul îl împrospătase. Se simțea relaxat şi plin de energie. Se întinse, minunându-se de cât de fluide îşi simțea membrele. Efectele paralizante ale drogurilor dispăruseră, dar, în mod ciudat, îl făcuseră să se simtă flexibil.

Îl recunoscu pe tehnicianul care îi întinse o pernă.

— Te simți mai bine? Ți-am spus eu. E aproape timpul pentru masa de seară.

Anakin clătină din cap.

— Toți refuză la început, spuse tehnicianul medical. Nu-ți face griji, mâncarea nu este drogată. Mâncăm cu toții împreună, muncitori şi pacienți.

Anakin ridică din umeri. Poate că spunea adevărul. Poate că nu. În mod ciudat, lui Anakin nu îi păsa. Era ca şi cum o apă rece i-ar fi curs prin vene, calmându-i fiecare impuls, fiecare dorință. Merse spre sala de mese. Mesele erau aranjate, iar alți pacienți şi lucrători medicali mâncau deja. Era o masă lungă cu platouri pline de fructe şi legume, produse de patiserie şi carne.

Anakin văzu că toată lumea mânca din aceleaşi farfurii, aşa că luă câte ceva şi mâncă. Mestecă, întrebându-se ce avea să urmeze. Presupunea că în curând se va întâmpla ceva. Când se va întâmpla, va trebui să reacționeze.

Nevoia de a ajuta Typha-Dor părea atât de îndepărtată acum. Altcineva avea să ajute planeta. Întotdeauna exista altcineva care să facă ceva, dacă aşteptai. Îşi va petrece timpul aici şi va vedea ce pun la cale Vanqorii. Asta ar putea fi valoros şi pentru Typha-Dor. Nu trebuia să-şi facă griji pentru invazie acum.

Mâncă şi îi urmă pe ceilalți prizonieri în curte. Se instalaseră lumini de încălzire, iar aerul era plăcut. Creşteau flori şi copaci mari, cu frunze. Anakin găsi o bancă şi se aşeză. Simți ceva ce nu mai simțise de foarte, foarte mult timp – de când fusese un băiețel cuibărit în îmbrățişarea mamei sale – şi anume, pace.

O să mă lupt cu ea în curând. Când voi avea nevoie să evadez, o voi face. Dar acum... acum ar fi atât de greşit să mă bucur de ea?

Capitolul 7

Obi-Wan aşteptase până când navele dispărură din raza vizuală. Nu putea risca o transmisie lungă către Templu. Dar va trebui să rişte un apel de urgență. Apelul va fi codificat şi bruiat şi va trebui să spere că va ajunge la Templu. Ei ar fi putut să-i afle poziția şi să trimită ajutoare. Ar fi durat aproape două zile să ajungă, dar trebuia să rişte.

Dispozitivul de urmărire ascuns în tunica lui Anakin emitea un semnal constant. Obi-Wan se întoarse la navă. Trecu prin gaură şi se duse în cala de marfă din spate. Trebui să taie cu sabia prin uşa zdrobită. Îşi aminti că încărcaseră un swoop la bord. Trebuiseră să lase restul în urmă pentru că Anakin trebuia să uşureze cât mai mult posibil greutatea navei.

Swoopul era îndoit de la loviturile de pereții magaziei de marfă, dar încă era funcțional. Anakin se asigurase de asta înainte să părăsească avanpostul. Acum avea un mijloc de transport. Spera doar că Anakin era suficient de aproape pentru a ajunge la el cu swoopul. Era mic, construit pentru distanțe scurte şi nu avea mult combustibil. Îl încălecă şi decolă. Dispozitivul de urmărire îl conduse peste platourile înalte şi terenurile deşertice din jurul craterelor Tomo. Se uită în jos în timp ce trecea cu viteză peste teren, bucuros că nu era pe jos. Platourile erau înalte şi abrupte, iar potecile duceau în fundături şi întorsături. Ar fi durat zile întregi pentru a străbate distanța. Obi-Wan rămase cât mai aproape de sol, încercând să evite scanerele şi supravegherea de sus. Dispozitivul de urmărire îl conducea pe măsură ce soarele cobora pe cer.

Rezervorul de combustibil arăta gol, iar motorul începu să scâncească. După socotelile lui Obi-Wan, se afla încă la cel puțin douăzeci de kilometri de Anakin. Nu avea de ales. Trebuia să aterizeze. Coborî într-o peşteră, introducând coordonatele pe datapadul său. S-ar putea să aibă nevoie de el mai târziu, dacă va găsi combustibil. Apoi începu să meargă pe jos. Era dificil de mers. Obi-Wan urcă şi coborî pante abrupte de şisturi stâncoase subțiri care, ocazional, se rupeau în alunecări de pietre periculoase. În cele din urmă, se opri să se odihnească atunci când sursa transmisiei dispozitivului de urmărire apăru la vedere. Studie tabăra prin electrobinocular. Vestea bună era că securitatea perimetrală nu era dură, cel mai probabil pentru că tabăra se baza pe inaccesibilitatea sa.

Ajunsese în inima Craterelor Tomo. O cercetare atentă a terenului îl făcu pe Obi-Wan să concluzioneze că securitatea taberei avea dreptate să nu-şi facă griji cu privire la prizonierii evadați. Dacă Obi-Wan reuşea să urce şi să coboare pe stânci şi să meargă prin canioane fără să deranjeze un cuib de gundark sau să fie atacat de diverse alte creaturi înfiorătoare, ar fi putut ajunge la periferia taberei. Apoi va trebui să escaladeze un perete de stâncă abrupt de două sute de metri înălțime. Ar fi fost vulnerabil pe fiecare centimetru parcurs. Era mai bine să intre pe calea aerului.

Bineînțeles, nu avea niciun mijloc de transport. Asta ar fi putut fi o problemă.

Se aşeză pe un vârf înalt, sub un afloriment de stânci. Urmări operațiunile din tabără pentru tot restul serii. Mijloacele de transport intrau şi ieşeau în mod regulat, transportând provizii şi, eventual, trupe înainte şi înapoi. Obi-Wan ghici că tabăra trebuia să fie şi un fel de bază.

Putea aştepta câteva zile pentru a vedea dacă mesajul său ajunsese la Templu. Dar dacă nu ajungea? Salvarea era prima lui prioritate. Trebuia să ducă discul la Typha-Dor.

Şi dacă Anakin nu avea discul, ce ai fi făcut? Dacă Shalini ți l-ar fi dat ție, l-ai fi dus pe Typha-Dor şi i-ai fi abandonat? Răspunsul ar fi trebuit să fie uşor. Ca Jedi,

angajamentul său era față de galaxie. Ar fi trebuit să meargă la Typha-Dor fără Anakin. Ar fi încercat oricum o salvare, ştiind că Anakin îl va aştepta? Se bucură că nu fusese nevoit să facă această alegere.

Modelul de zbor al navelor era mereu acelaşi. Coborau la joasă înălțime în timp ce veneau, apoi aterizau aproape de marginea platoului, unde o mică platformă de aterizare era înconjurată de garduri energetice. Obi-Wan cercetă zona cu atenție. Se gândi la începutul misiunii, când se gândise la cât de atent devenise, cât de mult cântărea acum riscurile şi cum chibzuia la probleme.

Ei bine, se gândise şi hotărâse că acest plan era o nebunie. Ar fi putut fi lovit de pietre. Se putea prăbuşi într-un crater aflat la sute de metri mai jos. Ar putea fi reperat şi aruncat în aer. Toate aceste scenarii erau probabile. Era un plan riscant.

Era la limita prostiei.

Ceea ce însemna că era posibil să nu fie *atât de atent* până la urmă.

Capitolul 8

Odată, Anakin şi Obi-Wan îşi permiseseră câteva săptămâni pentru a călători pe păşunile planetei Belazura, strict din plăcere. Obi-Wan considera că planeta era una dintre cele mai frumoase din galaxie şi voise să i-o arate şi lui Anakin.

Anakin îşi aminti că Obi-Wan îi spusese că până şi viaţa unui Jedi trebuia să includă timp pentru a reflecta în împrejurimi frumoase. Singurele lui instrucţiuni în timpul călătoriei au fost să se distreze. Şi s-a distrat.

Văzuse câmpuri de ierburi care variau de la galben deschis şi însorit la verde intens. Văzuse câmpuri aurii presărate cu flori de un roşu intens. Cerul albastru îi înconjurase ca un halo de lumină. Îşi aminti că nu-i fusese niciodată cald şi nici frig. Că briza pe pielea lui se simţea la fel de moale ca şi atingerea mamei sale. Fusese o perioadă liniştită la care se întorcea, iar şi iar, în visele sale. Şi acum o trăia din nou.

Spre surprinderea lui Anakin, nu fu supus niciunui tratament. Nu fusese drogat din nou. Nu era tratat ca un prizonier. Camera lui era neîncăpătoare, cu doar o canapea de dormit şi o masă, dar avea acces la zona însorită din interior şi la curtea de afară. Anakin îşi dădu seama că nu-şi dorea nimic mai mult decât să stea acolo, cu faţa înclinată spre lumina care-l încălzea, privind modelele de umbre ale frunzelor pe perete. Constată că îi era uşor să contemple ore întregi diferitele nuanţe de verde ale frunzelor. Cu toate astea, nu era o meditaţie lipsită de griji, aşa cum fusese învăţat. Nu îşi părăsea corpul. Nu îşi uita grijile. Le putea vedea ca şi cum ar fi fost la distanţă. Nu aveau nimic de-a face cu el.

Ştia că totul se va rezolva aşa cum trebuie. Nu era sigur cât timp trecuse. Poate nu mai mult de o zi sau două. Anakin se gândea din când în când la evadare. Gândul îi trecea prin minte ca o briză caldă, apoi dispărea.

Într-o după-amiază, doi tehnicieni medicali intrară în grădină şi veniră în faţa lui.

— Cineva ar dori să te vadă, prizonier 42601.

Anakin se ridică şi îi urmă. Simţea o uşoară curiozitate. Mergeau de o parte şi de alta a lui, fără să-l atingă sau să-l imobilizeze în vreun fel. Nu era nevoie să o facă.

Anakin fu condus într-un birou. Tehnicienii plecară, închizând uşa în linişte în urma lor. Spre deosebire de restul complexului, care era confortabil, dar sobru, acest birou era plin de culoare şi lux. Pe podea se afla un covor gros, cu modele, iar la ferestre erau atârnate perdele din septsilk[1] de un albastru intens. I se părea că simte un parfum plăcut. Se aşeză pe un scaun moale şi se sprijini de o pernă de culoarea trandafirului. O femeie umană intră în cameră. Părul ei blond era înfiletat cu argint şi încolăcit la ceafă. Era mai în vârstă, simţi el, dar nu şi-ar fi dat seama după chipul ei, care era neted. Ochii ei erau pătrunzători, dar calzi.

În loc să se aşeze în spatele biroului, ea se cocoţă pe marginea acestuia.

— Mulţumesc pentru că ai venit.

Anakin aprobă din cap. Auzea o fantomă în capul lui, un murmur al persoanei care fusese. Acea persoană ar fi spus: *Am avut de ales?*

Dar acum nu se simţea în stare să o provoace pe această persoană, această femeie cu păr frumos şi zâmbet cald.

— Am cerut să te văd, spuse ea. Eu sunt medicul care a inventat Zona de Autoconstrângere. Ai văzut că nu v-am mințit. Experienţa înseamnă plăcere, nu durere. Am o teorie conform căreia, dacă eşti înconjurat de lucruri plăcute şi fără griji, mintea ta se va ridica la un alt nivel. Eşti fericit aici?

Anakin se gândi la întrebare. *Fericit?* Dintr-o dată se simţi confuz. Ce însemna

[1] Septsilk – sortiment de mătase din care se făceau pelerinele şi, eventual, chiar perdelele.

acest cuvânt? Fusese el vreodată fericit? Îşi aminti pentru o clipă de un băiat tânăr, alergând spre casă pe străzile înguste. Îşi amintea cum râdea cu prietenul său Tru Veld, un coleg Padawan pe care nu-l mai văzuse de un an. Îşi putea localiza amintirea, dar nu şi sentimentul.

Dintr-un motiv anume, confuzia lui o făcu să zâmbească.

— Întrebare greşită. Lasă-mă să reformulez. Eşti mulțumit?

La asta putea să răspundă.

— Da.

— Bine. Acesta este scopul nostru. Acum. Motivul pentru care am întrebat de tine este că tehnicienii mi-au spus că ai fost capabil să lupți cu agentul paralizant pe care l-am folosit când ai ajuns aici prima dată. Ar trebui să îți explic că agentul este folosit doar pentru a calma orice anxietate pe care ai putea-o simți. În mod normal, ca prizonieri de război, bănuiți că vi s-ar putea întâmpla ceva teribil. Agentul a fost folosit doar pentru a face experiența mai confortabilă pentru voi. Trebuia să vă spălați şi să vă îmbrăcați, iar paralizantul ne-a permis să facem asta fără ca voi sau tehnicienii să fiți răniți. A fost în beneficiul tuturor, înțelegi?

Asta părea rezonabil, dar Anakin nu spuse nimic. Deşi era perfect mulțumit să vorbească cu această doctoriță şi se bucura de această pace minunată pe care o simțea, faptul că se afla aici nu îi ştersese complet amintirea că era un Jedi.

Nu avea neapărat încredere în ceea ce avea de spus această femeie.

— E imposibil să rezişti acelui gaz paralizant, şi totuşi ai agresat un tehnician.

— L-am apucat de guler, o corectă Anakin în mod plăcut.

— Şi ai vorbit cu el.

— Mi s-a părut potrivit în acele circumstanțe.

Ea aprobă din cap în semn de apreciere.

— Văd că, deşi eşti în Zonă, încă îți mai păstrezi mintea limpede.

— Nu-mi place să o abandonez complet, nu, răspunse Anakin.

Ea îl studia acum. Anakin simți cum lumina soarelui îi atingea fața. Pielea i se încălzi şi voia să închidă ochii pentru a se bucura de senzație, dar nu o făcu.

— Simt ceva în tine, spuse ea. Posezi o stăpânire a corpului, a minții. Am mai văzut asta înainte. Ai auzit vreodată de Forță?

Anakin nu arătă prin vreo mişcare a muşchilor că întrebarea îl speriase. Pregătirea lui Jedi era mai profundă decât orice altceva. Simți cum îl agită şi se folosi de ea pentru sprijin.

— Nu.

Ea aprobă din nou, uşor.

— S-ar putea să fie adevărat şi s-ar putea să nu fie. Dacă nu ştii deja, s-ar putea să fii sensibil la Forță. Asta înseamnă că ai putea avea abilități speciale.

Precaut acum, Anakin ridică din umeri. Nu voia să discute despre Forță cu acea femeie. Voia să se întoarcă în grădină. Cel mai rapid mod de a face asta, o ştia, era să pară plictisit de întrebările ei.

— Ai văzut vreodată ceva întâmplându-se înainte să se întâmple cu adevărat? întrebă ea.

El se făcu să pară gol.

— Nu cred.

— Timpii tăi de reacție sunt neobişnuit de rapizi? Ai o concentrare neobişnuit de puternică?

El făcu o pauză lungă care dură o vreme. Ea se aplecă în față, în aşteptare.

— Ăă, care a fost întrebarea?

Ea făcu un gest de nerăbdare.

— Timpii tăi de reacție au fost neobişnuit de rapizi? Înainte să vii aici.

— Întotdeauna am fost primul care ajungea la masă pentru o gustare.

Ea se dădu în spate, dezamăgită. Ochii ei deveniră goi. Era ca şi cum, acum că se plictisise de el, Anakin nu mai exista.

— Poți să te întorci în grădină.

Anakin se ridică în picioare şi ieşi din cameră. Se întoarse în curte. Doctorița lucra pentru Vanqori. Nu era o nativă Vanqor. Vanqorii erau oameni, dar cu toții se îmbrăcau în tunici gri şi nu-şi împodobeau hainele. Era o străină, fără îndoială.

Fusese o vreme în care ar fi stat ca pe jar să descopere cine era şi de ce se afla aici. Dar astăzi, soarele strălucea iar în curte era cald. Şi era aproape timpul pentru masa de prânz.

Capitolul 9

Chiar şi cu ajutorul lansatorului de cabluri, lui Obi-Wan îi luă ore întregi să escaladeze vârful. Soarele apunea când ajunsese în vârf şi se aşeză să se odihnească sub o stâncă care crease o mică peşteră. Avea nevoie de toată puterea pentru sarcina sa. Peste prăpastia largă de jos, văzu tabăra. Era suficient de aproape pentru a vedea fără electrobinoclu fiinţele care se mişcau. Privi cum un mic transportor veni spre el. Ştia că nu putea fi văzut, aşa că studie linia de zbor a navei. Survolă pe deasupra sa, părând suficient de aproape pentru a o atinge, apoi coborî pe platforma de aterizare a taberei.

Obi-Wan îşi pipăi lansatorul de cabluri. Dacă se sincroniza exact cum trebuie, ar fi putut să se agaţe de partea inferioară a unui transportor care zbura la joasă înălţime. Nu ar fi fost o problamă pe o distanţă atât de scurtă. Se va lăsa tractat de transportor şi apoi va sări la sol în timpul aterizării. Dacă totul mergea bine. Dacă ceva nu mergea bine, ar fi fost strivit ca un gândac de peretele craterului.

Se înfăşură în pelerina sa termică şi îşi spuse să adoarmă. Grija pentru Anakin nu ar fi făcut decât să interfereze cu odihna de care avea nevoie. Cu toate astea, cerul se întunecă şi apărură multe stele înainte să simtă cum îl cuprinde somnul.

Simţi mirosul zorilor în somn, înainte să se trezească. Prospeţimea aerului se infiltră în visele lui, iar când deschise ochii se simţi plin de speranţă. Se întinse în răcoare, încercând să-şi încălzească muşchii. Ronţăi un cub de proteine în timp ce îşi făcea pregătirile. Testă cablul de mai multe ori. Viaţa lui depindea de rezistenţa lui.

Ai încredere în materialele tale, dar testează-le de două ori.

Da, Qui-Gon.

Primul transportor veni prea sus. Al doilea, prea repede. Obi-Wan se ghemuise în umbra stâncilor. Era nevoie de răbdare. Nu putea face nicio greşeală. Următorul transportor veni jos şi continuă să reducă viteza. Era un crucişător de mărime medie, suficient de mare încât să nu simtă şocul lansatorului sau legănarea corpului său – cel puţin aşa spera. Nu credea că va avea o ocazie mai bună. Când umbra crucişătorului atinse vârful, Obi-Wan ţinti şi trimise cablul în aer. Acesta se prinse de partea inferioară a navei. Fu tras în sus cu o asemenea forţă încât aproape îşi pierdu cunoştinţa. Se aşteptase la o smucitură puternică, dar nu atât de puternică. Cu vântul şuierându-i pe lângă urechi şi cu trupul zvâcnind şi învârtindu-se, încercă să pună mâna pe cablu. Trebuia să se stabilizeze dacă voia să reuşească.

Braţele aproape că îi fură smulse din încheieturi în timp ce se ţinea de cablu. Îşi strânse genunchii sus, îşi lăsă bărbia în jos şi îşi ţinu degetul pe comanda cablului. Se apropie mai mult de corpul navei, ştiind că nu se putea apropia complet, altfel ar fi fost ars de gazele de eşapament când nava începea să aterizeze.

Un bolovan apăru în faţă. Activă lansatorul pentru a se apropia de navă. Mări viteza pe măsură ce stânca se apropia, trecând pe sub el la câţiva metri. Apoi activă lansatorul pentru a-l lăsa din nou să cadă, în afara razei de acţiune a eşapamentului motorului. Nu putea să fie atât de aproape când nava începea să aterizeze, altfel ar fi fost făcut scrum.

O formaţiune stâncoasă mare apăru de nicăieri. Obi-Wan îşi pregăti rapid picioarele, dar nava se lovi de un curent de aer şi se izbi cu umărul de stâncă. Durerea îl străbătu, dar rezistă. Nava se înclină, aproape izbindu-l de peretele altei stânci. Poate că nu fusese o idee prea bună. Muşchii din braţe şi picioare începură să îi tremure, iar degetele i se încleştaseră în efortul de a se ţine de cablu.

Obi-Wan invocă Forţa pentru a-l ajuta. Era parte din navă, parte din aer, parte din cablu însuşi. Se va mişca atunci când va avea nevoie să se mişte, şi îi va permite

navei să îl ducă spre o aterizare sigură...

Dar se părea că pilotului îi plăcea să se dea mare. Plonjă într-o parte şi mişcă din aripi. Obi-Wan fu biciuit dintr-o parte în alta.

Aterizare sigură? Voi fi norocos dacă reuşesc să ajung fără să fiu strivit.

Platforma de aterizare era în față. Trebuia să coboare repede, foarte aproape de zidul perimetral. În caz contrar, ar fi putut fi reperat. Nava încetini şi coborî. Obi-Wan numără secundele. În ultimul moment posibil, desprinse cablul. Pregătindu-se, căzu prin aer, aterizând dur. Simți şocul până la sprâncene. Se rostogoli şi se ascunse în spatele unei nave parcate. Îşi trase răsuflarea în timp ce nava cu care coborâse se opri, iar droizii începură să descarce încărcătura.

Văzu o mică magazie de utilități în apropiere şi se îndreptă rapid spre ea. În magazie se aflau unelte şi echipamente. Obi-Wan căută şi fu bucuros să găsească ceea ce căuta, un container plin de salopete unsuroase. Îşi trase o pereche pe el. Apoi ieşi repede din magazie. Supravegherea prin electrobinoclu îi oferise o schiță aproximativă a taberei. Ştia că prizonierii ieşeau în curte la acea oră. Întotdeauna exista o oarecare confuzie în momentul în care se revărsau afară din clădiri. Nu ar fi putut să ajungă într-un moment mai bun.

Traversă cu pas vioi pista de aterizare ca şi cum locul lui era acolo. Apoi porni spre curtea împrejmuită. Avea în buzunar un servodriver şi se prefăcu că verifică gardul electric în timp ce mergea, căutându-l pe Anakin prin mulțime.

O văzu pe Shalini. Stătea retrasă de ceilalți, lângă gard. Avea capul plecat şi mâinile împreunate în fața ei. Se îndreptă de-a lungul gardului spre ea.

Ea îşi ridică capul când se apropie el. La început nu îl văzu. Privirea ei trecu peste el – unul dintre răpitorii ei – în timp ce privea cerul. Apoi îşi îndreptă privirea spre el. Obi-Wan îi admiră disciplina. Nu dăduse niciun semn că l-ar fi recunoscut. În schimb, se plimbă lejer până când se apropie de gard. Apoi desenă absentă pe pământ cu un deget, părând dezinvoltă.

— Toată lumea este în regulă? întrebă Obi-Wan, făcându-şi de lucru cu servodriverul.

— Da. Dar Anakin a fost luat. Nimeni nu ştie de ce.

— Unde?

— E o clădire gri în cealaltă parte a complexului. Nemarcată. A fost dus acolo. Ascultă, ei încă nu ştiu cine suntem. Nu ştiu că e Jedi. Iar asta mă face să mă gândesc.

Deşi era nerăbdător să-l găsească pe Anakin, Obi-Wan se aplecă mai aproape pentru a auzi ce avea să spună Shalini.

— Dacă Mezdec s-ar fi dus direct la Vanqori, ar fi fost deja la ei. Le-ar fi spus că zburam prin spațiul Vanqor şi şi-ar fi dat seama cine suntem. Ceea ce îmi spune că Mezdec nu s-a dus la Vanqori.

— Unde crezi că s-a dus?

— Cred că s-a dus la Typha-Dor. Ar fi presupus fie că am fost capturați, fie că încă ne îndreptăm spre acolo.

— Dar de ce s-ar fi dus la Typha-Dor?

— Pentru a livra planurile de invazie. Dar nu cele reale.

Obi-Wan lăsă să iasă o gură de aer.

— Bineînțeles că da. Ei ar accepta orice ar aduce ca fiind real.

— Ne va distruge de unul singur, zise Shalini, cu vocea crudă. Totul e pierdut.

— Nu, spuse Obi-Wan. Dacă reuşim să ajungem la timp...

— Anakin are discul. Trebuie să îl iei...

— Tu, de colo! O voce furioasă opri cuvintele lui Shalini. Verificarea prezenței!

— Găseşte-l şi plecați. Nu-ți face griji pentru noi. Salvează Typha-Dor.

Shalini se ridică şi plecă, fără să vrea să rişte să-l expună pe Obi-Wan. Acesta băgă servodriverul în buzunar şi plecă în căutarea clădirii pe care o indicase Shalini. Ştia din experiență că purtarea unei salopete murdare şi afişarea unui pas hotărât îl vor face aproape invizibil.

Găsi clădirea şi decise că cel mai bine era să intre direct înăuntru. Acum îşi făcea planurile pe parcurs, bazându-se pe conexiunea sa cu Forța pentru a-l ghida. Se trezi într-un vestibul mic. Un punct de control de securitate se afla chiar în spatele uşii simple din duroțel.

— Verific supapele de la aparatele de aerisire, spuse Obi-Wan.

Ofițerul se uită la ecranul său de date.

— Nu am primit nicio alertă.

Obi-Wan ridică din umeri.

— O să mă întorc. Probabil că nu vor exploda.

Ofițerul aprobă din cap, apoi se răzgândi.

— Aşteaptă puțin. *Probabil?*

Obi-Wan ridică din nou din umeri. Ofițerul suspină.

— Nu vreau să fiu învinuit pentru asta. Intră.

Apăsă un buton, dezactivând scutul de securitate. Obi-Wan intră înăuntru, ca şi cum ar fi avut tot timpul din lume. De îndată ce dispăru din vedere, merse rapid pe coridoare, uitându-se pe uşile deschise şi pe ferestrele de observație. Multe dintre camere erau goale. Trecu de un colț şi văzu o pereche de uşi duble. Printr-o fereastră văzu o curte încălzită de lumina soarelui. Se apropie de acea fereastră. Anakin stătea pe o bancă, cu mâinile în poală. Nu părea să fi fost maltratat. Nu avea dureri. Nimic nu se schimbase la el, şi totuşi... părea cumva diferit.

Ceva nu era în regulă. Ceva era aiurea.

Şi Obi-Wan nu avu timp să analizeze. Trebuia să-l scoată pe Anakin de acolo.

Capitolul 10

Anakin se gândea la detaşare. Acesta era scopul antrenamentului Jedi. Era o disciplină care necesita ani de zile pentru a fi învățată. Nu era vorba de a controla emoțiile, ci de a le lăsa să curgă prin tine.

Ei bine, el se simțea cu siguranță detaşat. Ştia că fusese cumva drogat, cu chimia creierului alterată, chiar dacă nu era sigur cum se întâmplase. Oare aşa te simți, se întrebă el, când eşti cu adevărat una cu Forța? Era un loc liniştit, atât de diferit de luptele pe care le ducea de obicei în mintea şi în inima sa. Era atât de îngrozitor să ajungi în acest loc printr-o procedură simplă, decât prin ani de studiu şi încercări? Admirase seninătatea lui Obi-Wan. O invidiase. Acum o avea şi el. Dar de ce simțea că Obi-Wan nu ar fi apreciat-o?

Clipa de iritare pe care o simți la adresa Maestrului său dispăru într-o clipă, aproape înainte să o simtă. Anakin zâmbi. Asta era cu siguranță ceva ce nu era în stare să facă de unul singur. A fi capabil să se gândească la Maestrul său fără emoții era o experiență interesantă.

Lumina soarelui străluci pe uşile duble. Cineva intrase în grădină. La început, soarele îi intră în ochi. Apoi văzu că era Maestrul său, îmbrăcat în salopetă. Fără îndoială că venise să-l salveze. Anakin observă că ar fi trebuit să se simtă bucuros. Şi totuşi, nu se simțea. Se simțea oare dezamăgit? Nu putu localiza un sentiment real.

— Anakin? Eşti în regulă?

Vocea lui Obi-Wan era joasă.

— Sunt bine, spuse el.

— Trebuie să plecăm de aici. Am o cale de ieşire.

— Asta e bine.

Era bine că Obi-Wan avea o cale de ieşire. Anakin se ridică în picioare.

Se mişca cu aceeaşi vigilență pe care o avea întotdeauna, dar ceva era diferit. Era ca şi cum se privea de sus. Şi totuşi, ce bine era să vină la pas alături de Obi-Wan. Bine, pentru că se simțea atât de liniştit. Cât de plăcut era să fii tovarăşul lui Obi-Wan şi totuşi să nu-ți faci griji pentru emoțiile legate de asta.

Obi-Wan se uită la fața lui.

— Ce ți-au făcut?

Anakin decise în acel moment că nu trebuie să-i spună Maestrului său ce anume i se făcuse. Nu avea niciun motiv să o facă. Fără îndoială că efectul avea să dispară în curând, dar până atunci voia să simtă pacea pe care o găsise, fără ca Obi-Wan să judece felul în care o găsise.

— Nimic. Din punct de vedere tehnic, asta era adevărat. Nu primise niciun drog de care să ştie. Presupun că aveau planuri pentru noi.

Obi-Wan îi aruncă o privire rapidă, ca şi cum nu l-ar fi crezut. Dar nu aveau timp să se oprească. Obi-Wan îl conduse spre un dulap de serviciu. Acolo, îi dădu lui Anakin o haină de medic, de un albastru deschis.

— Mai ai discul?

Discul. Ce ciudat că nu se gândise la el. Dar Obi-Wan se gândise, desigur. De asta venise Maestrul său? Pentru disc. Nu pentru el. Fusese o vreme când s-ar fi gândit la asta, iar gândul i-ar fi provocat durere. Anakin îşi întoarse mintea la întrebarea lui Obi-Wan. Părea să depună mai mult efort decât ar fi trebuit pentru a-şi aminti ce se întâmplase cu discul.

— Ştiu unde este. E cu sabia mea.

Obi-Wan îi aruncă o privire ciudată.

— Şi unde sunt?

— Acolo unde ne-au îmbăiat. Sunt acolo nişte coşuri de depozitare.

— Arată-mi.

Obi-Wan rămase în spatele lui Anakin, astfel încât să nu pară că erau împreună. Anakin îl conduse în camera cu căzi mari. Acum era goală. Se îndreptă spre coşul de depozitare, care era plin cu aceleaşi tunici şi curele.

— Aici.

Cu un sunet de exasperare, Obi-Wan îşi băgă mâinile în coşul de gunoi. Sortă tunicile şi curelele. Anakin se aplecă să-l ajute. Îşi găsi centura şi scoase discul. Obi-Wan îi înmână lui Anakin sabia de lumină. Apoi luă discul de la Anakin şi îl strecură în interiorul tunicii sale.

— După ce ieşim de aici, ne vom îndrepta direct spre pista de aterizare, spuse Obi-Wan cu voce clară. Va trebui să furăm un transportor. Poți să o faci?

De ce îi vorbea Obi-Wan ca şi cum ar fi fost un student din anul patru?

— Bineînțeles.

— Urmează-mă, atunci.

Obi-Wan deschise drumul. Când se apropiară de biroul de securitate, Obi-Wan începu să vorbească tare.

— Dacă eu spun că supapa de închidere este stricată, atunci este stricată. Nu e nevoie să vorbesc cu superiorul meu. Obi-Wan îşi dădu ochii peste cap la ofițerul de securitate. Îți va spune acelaşi lucru pe care l-am spus şi eu. Dacă ți-am spus că este stricată, trebuie să opreşti sistemul. Dacă vrei să ştii despre o baie de bacta, te duci la un medic. Dacă vrei să ştii despre valve, vii la mine. Ai înțeles?

Obi-Wan continuă să vorbească în timp ce paznicul oprea scutul de securitate. Obi-Wan activă uşa şi aşteptă ca Anakin să treacă.

— O să-ți spună acelaşi lucru. Trebuie să închizi sistemul...

Uşa se închise şuierând în urma lor. Obi-Wan o luă pe cărare. Anakin merse lângă el. Era mulțumit să urmeze planul Maestrului său. Nimeni nu îi opri în timp ce traversau complexul şi se îndreptau spre pista de aterizare.

— Asta pare rapidă. Obi-Wan urcă într-o navă mică. Avem nevoie de ceva care să ne ducă până la Typha-Dor. Accesă cabina de pilotaj şi sări înăuntru. Să mergem, Anakin.

Anakin sări în navă şi se strecură în cabina de pilotaj alături de Maestrul său. Se uită apoi la comenzi.

— Va trebui să ocolesc sistemul de aprindere, spuse el.

— Chiar asta e ideea, răspunse Obi-Wan.

Anakin deschise panoul senzorilor. Chiar dacă încă exista în bula calmului său, îşi aminti exact ce avea de făcut. Schimbă firele şi alimentă contactul. Apoi închise panoul şi alunecă înapoi în scaunul pilotului. Motorul porni din prima încercare.

— Minunat, spuse Obi-Wan cu uşurare. Să plecăm de aici. Acum, adăugă el pe un ton urgent, în timp ce un ofițer de securitate începuse să facă semne frenetice cu mâna.

Fără îndoială că presupunea că uitaseră de procedurile de verificare a plecării.

Anakin porni accelerația. Nava grațioasă se înălță, apoi se îndepărtă de tabără.

Obi-Wan lăsă să iasă un oftat audibil.

— De obicei, lucrurile nu sunt atât de uşoare.

Anakin aruncă o privire la indicatoarele din carlingă.

— Nu sunt nici de data asta. Se pare că, prin recablarea navei, am sărit un pas esențial în procedură.

O lumină roşie clipea pe consolă. Obi-Wan se aplecă în față.

— Ce e aia?

— Ar fi trebuit să introducem un cod la sol. Cred că e sistemul de prevenire a evadărilor.

— Şi ce indică? întrebă Obi-Wan nerăbdător.

— Nava este programată să se autodistrugă, răspunse Anakin.

Capitolul 11

— Cred că mai avem aproximativ patru secunde, spuse Anakin în timp ce creştea viteza navei, îndreptându-se spre suprafață.

— Crezi?

Anakin reduse viteza, aproape aruncându-l pe Obi-Wan la podea. Apoi echilibră nava.

— Mai bine am sări.

Calmul lui Anakin îi dădea de furcă lui Obi-Wan.

— Excelentă idee. Având în vedere că nava este pe cale să explodeze.

Anakin ridică cupola carlingii, apoi săriră pe scaunele lor. Obi-Wan ştia că aveau la dispoziție aproximativ două secunde pentru a alege un loc de aterizare. Anakin trasase bine cursul. Nu treceau peste stânci, ci peste o pantă. Totuşi, aterizarea avea să fie dificilă.

— Sari! strigă Anakin când sirena începu să sune.

Săriră. Forța pulsă în jurul lor. Obi-Wan privi pământul dur de dedesubt. În mintea lui deveni mai puțin solid, o acumulare de particule şi pietricele. Va ceda în fața lui. Va cădea uşor ca o frunză.

Ateriză dur pentru a doua oară în acea zi. Obi-Wan gemu. Forța era cu el, da, dar pământul tot era dur. Ateriză mai degrabă ca un trunchi de copac decât ca o frunză, căzând pe umăr. Simți cum tunica i se rupe şi cum o piatră îi zgârie obrazul.

Anakin ateriză mai grațios, aparent fără efort, şi se rostogoli pentru a absorbi şocul. Deasupra lor, nava explodă. Acum, pericolul era reprezentat de bucățile de metal în flăcări care cădeau. Obi-Wan şi Anakin continuară să se rostogolească pe pantă, câştigând viteză. Obi-Wan văzu o grămadă de bolovani în față şi se rostogoli pur şi simplu până la ei. Anakin făcu la fel. Se ghemuiră la adăpostul celui mai mare bolovan, privind cum metalul cădea la suprafață şi se stingea.

Obi-Wan se sprijini de bolovan.

— A fost distractiv.

— Îmi pare rău, Maestre. Nu mi-am dat seama.

— Nu e vina ta. Nu aveai cum să ştii. Obi-Wan oftă. Fără mijloc de transport, avem o problemă. Suntem în mijlocul unui ținut sălbatic infestat de gundarki[2].

— Avem o altă problemă, spuse Anakin.

Arătă spre cer. O flotilă de STAP-uri[3] şi două transportoare de securitate cu tunuri laser, se îndreptau spre ei.

— Fără îndoială că senzorul de autodistrugere trimite un semnal, înapoi la tabără, că este în curs de desfăşurare o evadare, spuse Anakin.

— Fără îndoială, spuse Obi-Wan sec.

Scană zona în căutarea unui adăpost. Singura acoperire bună se afla în craterele adânci.

— Iată o întrebare. Ai prefera să-ți rişti şansele cu o flotilă de STAP-uri sau cu un cuib de gundarki?

Primul foc de tun laser tună. Obi-Wan şi Anakin schimbară o privire, apoi începură să alerge. Îşi vor încerca norocul în cratere şi vor spera să evite gundarkii.

Focurile de tun sfâşiară pământul în spatele lor în timp ce alergau. Aerul se rostogoli în ei din cauza şocului exploziei. Le era greu să rămână în picioare în timp

---

[2] Gundark – mamifer carnivor vicios de pe planeta Vanqor. Renumită pentru puterea şi ferocitatea sa, creatura avea până la şaisprezece gheare şi auzul foarte ascuțit. A-i spune cuiva că „era suficient de puternic încât să-i smulgă urechile unui gundark" însemna că era sănătos şi foarte puternic.

[3] STAP – Single Trooper Aerial Platforms – Platforme aeriene pentru un singur soldat.

ce se grăbeau spre craterele mai adânci.

— Nu acela! strigă Obi-Wan, în timp ce salvele de blastere îi treceau pe lângă urechi.

Recunoscuse urmele de gundark în afara craterului.

Anakin viră. Fugea repede, se mişca şi se unduia, dar Obi-Wan nu sesiză nicio comuniune cu el, nicio legătură cu Forța. Era ca şi cum ar fi alergat cu un străin.

Anakin îl mințise. Ştia asta. Ceva i se întâmplase în clădirea aceea medicală. Orice ar fi fost, îl împiedicase cumva pe Anakin să-i spună lui Obi-Wan despre ce era vorba? Sau fusese decizia lui Anakin să-i ascundă problema?

Nu ştiu răspunsul la această întrebare. Şi asta înseamnă că nu am încredere în el. Nu în totalitate. Nu mai pot avea încredere.

Unul dintre transportoarele de securitate plonjă spre el. Două tunuri laser bubuiră. Obi-Wan sări, dar impactul exploziei rocilor îl aruncă şi mai mult în aer. Următorul lucru pe care îl văzu fu căderea, cu capul înainte, în gaura neagră a unui crater... direct într-un cuib de gundark.

Capitolul 12

Obi-Wan ateriză pe umărul său dureros în interiorul peretelui craterului şi ricoşă din nou în aer. Chemă Forța să-l ajute. Îşi imagină cuibul de gundarki la capătul căderii sale. Apoi simți că timpul încetineşte. Reuşi să aleagă mai jos un loc de aterizare liber. Ateriză pe o podea de piatră netedă şi se izbi de un bolovan, lovindu-se la cap. Uşurarea îl străbătu în acelaşi timp cu durerea. Cel puțin se oprise într-un loc relativ sigur. Nu avea cum să aprecieze cât de mare era craterul. Se afla la mai mult de o sută de metri în interiorul unei gropi lăsate de un astroid cu mii de ani în urmă. Nu putea să vadă prin întunericul negru. Putea totuşi să simtă mirosul gundarkilor şi să îi audă. Aceştia găseau craterele ca fiind terenuri ideale pentru cuiburi, la adăpost de alți prădători şi baze bune de unde să lanseze atacuri letale asupra prăzii lor.

Se spunea că strigătul unui gundark putea îngheța sângele unei ființe. Obi-Wan nu ştia dacă era adevărat, dar sunetul nu-l făcea să se simtă foarte confortabil. Gundarkii aveau o vedere ascuțită şi un auz fin, iar simțul lor olfactiv era excelent. Până acum nu-şi dăduseră seama că se afla un intrus în cuibul lor, dar era doar o chestiune de timp. Ar trebui să folosească lansatorul de cabluri şi ar fi riscat enorm. Lansatorul nu putea ajunge suficient de sus pentru a-l scoate complet din pericol. Părțile laterale ale craterului erau înalte de sute de metri. Escaladarea ar fi fost un proces lung şi l-ar fi adus în imediata apropiere a creaturilor.

Se uită cu precauție în jur. Prin întunericul cenuşiu, putea vedea că, ascunse în părțile laterale ale craterului, se aflau mai multe peşteri adânci. Ele erau sursa zgomotului produs de gungarki. Acolo îşi făcuseră cuiburi. Aruncă o privire deasupra. Se întrebă cum se descurca Anakin cu droizii de securitate. Îşi găsise adăpost?

Urletul gundarkilor răsună brusc în crater. Obi-Wan începu să se îndepărteze în linişte de zgomot. Ştia că, dacă era descoperit, nu putea lupta singur cu gundarkii, nici măcar cu sabia şi cu Forța. Ar fi fost prea mulți. Va avea nevoie de Anakin.

Nu putea risca să folosească o baghetă luminoasă. Îşi pipăi drumul înainte cu prudență. Dacă ar fi găsit nişte puncte de sprijin în perete, ar fi putut să se cațere pe el. Cățăratul ar fi fost lent, dar ar fi atras mai puțină atenție. Trebuia să rişte.

Un răget şi sunetul unui gundark care se rostogolea îl făcu să înghețe. Putea să simtă mirosul creaturii. Cu siguranță şi creatura îl simțea pe el. Obi-Wan nu se mişcă. Încercă să nu transpire. Gundarkul pufni, apoi se rostogoli din nou. Obi-Wan îşi dădu seama că dormea. Se îndepărtă cu grijă. Pământul era mai denivelat aici. Câțiva centimetri de praf fin acopereau şisturile stâncoase. Era alunecos, iar pietrele se mişcau sub greutatea lui. Când o stâncă alunecă şi se crăpî, îşi ținu respirația.

Nu se întâmplă nimic. Gundarkii urlaseră din nou, dar sunetul acoperise zgomotul mişcării lui. Iar cel din peştera din stânga lui încă dormea.

Obi-Wan simți în sfârşit partea laterală a craterului. Îşi trecu mâna de-a lungul ei. Era plină de găuri. Bine. Ar trebui să poată să se cațere pe el fără lansator.

Puse un picior într-o cavitate şi o testă. Apoi se ridică cu precauție. Până acum, totul era bine. Mai urcă câțiva metri. Se echilibră să facă următorul pas când simți o respirație moale care îi gâdila urechea. Acum înțelese cum era să îi înghețe sângele. Se simțea de parcă venele îi erau înfundate cu gheață.

Un pui de gundark se cuibărise într-o cavitate adâncă din perete. Dormea la doar câțiva centimetri de el.

Nu... îl... trezi...

Nici că se putea confrunta cu o perspectivă mai rea. Era un dezastru să cazi

într-un cuib de fiare perfide. Era o catastrofă să dai peste unul dintre puii lor.

Ținându-şi răsuflarea, Obi-Wan începu să treacă mai departe.

Un urlet despică aerul. Craterul se cutremură de impactul paşilor în alergare ai unui gundark. Se trezise puiul. Obi-Wan se lăsă să cadă înapoi pe podea. Apoi o luă la fugă. Gundarkul scoase un urlet şi sări în sus, îndreptându-se direct spre puiul său pentru a se asigura că este în siguranță. Apoi sări jos pentru a se ocupa de Obi-Wan. Creatura nu era înaltă, dar puterea celor patru brațe era imensă. O tactică obişnuită era să prindă prada de ghearele brațelor masive care se ridicau din umeri. Apoi, creatura strivea prada capturată până la moarte cu cele două brațe subțiri care ieşeau din pieptul musculos. Ghearele lungi şi ascuțite puteau, de asemenea, să sfâşie o ființă în bucăți. Bineînțeles, un gundark era capabil să smulgă, pur şi simplu, capul prăzii cu dinții săi mari care ieşeau din maxilarul inferior. Odată ce îşi trezea pofta de sânge, se întâmpla rar ca un gundark să nu-şi atingă obiectivul de a-şi transforma victima în bucăți de carne şi oase.

Obi-Wan era complet expus şi ştia că în jurul lui se aflau şi alte peşteri. Nu se putea ascunde. Îşi scoase sabia chiar în timp ce dădea înapoi, dar o ținu pe lângă el, încercând să-i arate creaturii că nu-i voia răul.

Dar gundarkii nu erau cunoscuți ca fiind rezonabili.

Atacul fu feroce. Gundarkul țâşni spre el, cu toate cele patru brațe întinse, încercând să-l zgârie. Dinții uriaşi pocniră şi saliva se revărsă. Obi-Wan simți miros de căldură şi furie. Fu forțat să taie gundarkul care se îndrepta spre el fără încetare, urletul său umplând cavitatea craterului. Apoi auzi zgomotul paşilor. Se apropiau mai mulți gundarki. Obi-Wan îşi căută lansatorul de cabluri. Trebuia să rişte. Îl trimise să zboare deasupra. Vârful lovi ceva, iar el testă cablul. Activă lansatorul, dar gundarkul îl apucă cu o gheară şi îl aruncă înapoi pe podea. Simți căzătura în fiecare os. Se rostogoli în timp ce creatura se învârtea în jurul lui pentru a-l termina. Gundarkul atacă dar rată, marcând piatra cu şanțuri adânci.

Apărură încă patru gundarki, mârâind, gata să ucidă. Obi-Wan simți cum i se loveşte spatele de peretele craterului. Privi disperat în sus. Se întinse spre Forță, chiar dacă lansa un strigăt despre care ştia că avea puține şanse să fie auzit.

— *Anakin! Anakin, am nevoie de tine!*

Capitolul 13

Dacă înainte Anakin simțise că între el şi mediul înconjurător era un văl, acum începea să simtă rupturi în acel văl. Erau momente de claritate în care ştia că vede realitatea. În acele momente, simțea ceva adânc în el, ca un cârlig înfipt în inimă, şi se bucura să se strecoare din nou în spatele vălului. Era ciudat că reuşise să apeleze la mintea sa de luptă, dar reuşise. Mişcările erau atât de înrădăcinate în el, încât sărea, se răsucea şi alerga fără să simtă efortul, la fel cum făcea atunci când Forța era cu el. Doborâse cel puțin cinci droizi de securitate pe STAP-uri şi manevrase astfel încât alți doi să tragă unul în celălalt. Mai avea de înfruntat încă trei STAP-uri, precum şi gărzile Vanqor pe swoopuri. Lupta mai bine ca niciodată.

Când Obi-Wan fusese aruncat în crater, Anakin nu avusese mai mult de o secundă să reacționeze. Presupuse că Maestrul său se putea descurca cu orice ar fi fost acolo jos. Obi-Wan putea ieşi singur. Undeva în interior, Anakin ştia că luase o decizie curioasă, una pe care nu ar fi luat-o în mod normal. Dar părea şi logică. Obi-Wan era un Jedi, obişnuit să iasă din situații dificile. În plus, Obi-Wan îi spusese mereu să nu se repeadă, să nu se grăbească. Aşa că, de ce ar face-o? Prioritatea lui era să se ocupe de droizi şi să ducă discul pe Typha-Dor.

Anakin simți cum vălul alunecă din nou. Se întâmpla mai des acum. Îi lipsea calmul său. Îşi dorea să se întoarcă în grădină. Nu mai voia să simtă frică, sau teamă, sau durere. Voia să se simtă senin, ca şi cum nimic nu l-ar fi putut atinge. Îşi dorea atât de mult asta.

Gundarkii din crater răcniră brusc.

Anakin respinse salvele de puşcă blaster şi se apropie de crater. I se păru că-l aude pe Obi-Wan strigându-l. Chemarea venea din interiorul lui, ca şi cum l-ar fi auzit în inima sa. Ceva îi atrăgea atenția. Cârligul care era îngropat atât de adânc încât abia îl simțea. Nu voia să se întindă spre el. Voia să rămână îngropat unde era.

Obi-Wan avea nevoie de el. Dar şi eu am avut nevoie de el. Şi când a venit, a întrebat de disc. Nu a venit pentru mine. Durerea pe care i-o provocă acel gând îl făcu să apuce rămăşițele vălului. Voia să se înfăşoare în aura lui de inconştiență.

Nu mai vreau să simt!

Anakin sări în sus şi tăie în două un droid care avusese ghinionul să-şi piloteze STAP-ul prea aproape de sol. Bucățile de metal fumegând se zdrobiră de stâncile de dedesubt. Îşi dădu seama ce era în neregulă, care era conflictul esențial din el. A fi Jedi însemna să-şi urmeze sentimentele. Dar dacă sentimentele îl torturau, ce trebuia să facă cu ele?

Durerea. Vinovăția. Resentimentele. Ruşinea.

Simți toate aceste lucruri. Din cauza părăsirii mamei sale, din cauza lui Yaddle, din cauza lui Obi-Wan.

Nu vreau să simt!

Lovi cu sălbăticie un STAP care venise la joasă înălțime, pilotul său droid trăgând cu două puşti blaster. Apoi tăie capul droidului.

Anakin!

Îl auzea acum clar pe Obi-Wan, cu vocea încordată şi disperată.

Nu vreau să simt!

Cârligul din inima lui îl ustura şi ştiu ce era. Era *dragostea*. Iubirea pe care o simțea pentru Maestrul său era bine înfiptă în el. Era o legătură care crescuse din prima clipă în care Obi-Wan îi spusese că îl va lua şi îl va antrena.

Învățase un lucru despre dragoste: că nu avea nicio importanță. Nu făcea nimic mai uşor sau mai bun. De multe ori, nu făcea decât să complice lucrurile.

De ce ar fi vrut să simtă din nou, când simțirea durea atât de mult?

De ce ar fi vrut să-şi amintească de Shmi cu vinovăție, dar şi cu plăcere?

De ce ar fi vrut să revină la chinul său din cauza morții lui Yaddle?

De ce ar fi vrut să-şi asume povara de a se îngriji de ceea ce gândea sau simțea Obi-Wan despre el?

Pentru că aşa este corect.

Anakin gemu cu voce tare. Lucrul de care nu putea să scape, certitudinea din el, adevărul esențial pe care îl învățase prin toată pregătirea sa la Templu, asta era ceea ce vedea acum. Ştia ce era corect.

Rupse vălul şi simți cum îl inundă Forța cu toată puterea ei. Îşi dădu seama că Zona de Autoconstrângere nu-i permisese să acceseze Forța decât la cel mai elementar nivel, iar el nici măcar nu o ştiuse. Acum o simțea cum creşte.

Împreună cu Forța, îşi simți din nou emoțiile. Veneau spre el în grabă, ca şi cum ar fi fost reținute şi acum erau libere să se reverse. Îl bombardau la fel de crud ca şi tunurile laser care trăgeau de deasupra lui. Îi venea să se prăbuşească în genunchi din cauza valului care îl copleşea, a tuturor emoțiilor pe care le reprimase şi pe care sperase să nu le mai simtă niciodată.

Anakin!

Strigătul Maestrului său îi umplu mintea.

Se ridică în picioare, atrăgând focul droizilor şi al gărzilor. Apoi începu să fugă. Exploziile sfărâmară stâncile din spatele lui. Doi droizi pe STAP-uri plonjară, trăgând cu ambele puşti blaster spre el, încercând să-l prindă între ei.

Accesând Forța, sări prin spațiul dintre ei, lăsând ca puterea exploziei să-l catapulteze în direcția vocii Maestrului său, direct în groapa întunecată a cuibului de gundarki.

Capitolul 14

Un gundark îl zdrelise pe Obi-Wan pe spate cu ghearele sale. Un altul îl aruncase de perete. Piciorul stâng îi amorțise. Omorâse un gundark, îl rănise mortal pe un altul... dar vor mai veni şi alții. Era slăbit. Pierdea. Era prins în întuneric cu bestiile vorace care răcneau şi nu avea nicio îndoială că va fi sfâşiat membru cu membru. Ştiau că îl răniseră şi se apropiau pentru a-l ucide.

Dacă aici avea să devină una cu Forța, atunci aşa să fie. Totuşi, va lupta până la ultima suflare pentru a împiedica asta. Ar fi preferat un sfârşit mai puțin înfiorător decât acesta. Îşi înfipse sabia în gâtul vulnerabil al unui gundark. Lovitura îl făcu pe animal să țipe în agonie şi să se retragă. Obi-Wan se întoarse şi se retrase la rândul său atunci când un altul sări în față, cu ochii săi roşii strălucind de mirosul uciderii.

Brusc, simți cum Forța umple spațiul cavernos. O strălucire de lumină apăru de deasupra lui, iar Obi-Wan auzi un şuierat. Era Anakin, care sărea direct în cercul de gundarki, cu sabia în poziție de atac.

Când Obi-Wan se întrebase dacă Anakin îl abandonase, nu-l învinovățise. Ştia că misiunea îi cerea lui Anakin să ajungă la Typha-Dor. Dar îl duruse gândul că Padawanul său l-ar fi putut părăsi. Cum putuse să aibă un asemenea gând? Anakin nu l-ar fi abandonat niciodată. Anakin nu l-ar fi trădat niciodată.

Tânărul ateriză pe spatele unui gundark. Îşi înfipse sabia în țesutul moale al gâtului. În timp ce gundarkul se zbătea, Anakin sări jos şi, răsucindu-se pentru a evita o gheară care cobora, lovi următorul gundark, tăindu-i două brațe.

Anakin îi dăduse lui Obi-Wan timp să respire. Era împiedicat de picior şi de umăr, dar reuşi să i se alăture lui Anakin, forțând gundarkii să se întoarcă spre peştera adâncă ce se formase sub curbura peretelui craterului. Anakin preluă conducerea, luptând strălucit, sabia sa mişcându-se pentru a devia, dar şi pentru a ataca, jocul său de picioare împingându-i mereu pe gundarki înapoi, protejându-l în acelaşi timp pe Obi-Wan de un nou atac.

Dintr-o altă peşteră, trei gundarki încercară să-i flancheze pe Jedi. Anakin îi simți cu câteva momente înaintea lui Obi-Wan. Padawanul făcu o săritură spre ei, luându-i prin surprindere. În timp ce Obi-Wan se ferea să atragă atenția primului grup, îl văzu pe Anakin apărând în mijlocul celui de-al doilea grup. Un gundark îşi pierdu un picior, iar altul ochii. Un al treilea dădu înapoi când Anakin îi tăie pieptul. Gundarkii se îngrămădiră înapoi în peşteră, urlând şi țipând din cauza rănilor lor.

— Mulțumesc că ai venit! strigă Obi-Wan peste zgomot.

— Oricând.

În privirea lui Anakin apăru acea strălucire pe care o cunoştea bine. Ochii lui erau din nou strălucitori.

Ceva s-a schimbat, gândi Obi-Wan. Anakin şi-a revenit.

— Nu au renunțat, spuse Obi-Wan. Ne aşteaptă. Apoi arătă spre picior. Nu mă pot cățăra prea bine.

Anakin îşi activă lansatorul de cabluri.

— Atunci să mergem pe calea cea mai uşoară.

— Sunt gundarki care-şi fac cuib în pereții peşterii.

— I-am văzut când am coborât.

Anakin nu era deranjat de cunoaştere, asta era clar. Îl apucă pe Obi-Wan ca şi cum nu ar fi cântărit nimic şi activă cablul. Ajunseră pe o lespede care nu avea cuiburi, iar Anakin activă din nou cablul.

— Ai planificat călătoria de întoarcere în timp ce coborai, spuse Obi-Wan.

Aterizară din nou, iar Anakin activă din nou cablul.

— Da.

Obi-Wan se miră de asta. Asta era ceea ce îl făcea pe Anakin un mare Jedi. Mintea lui de luptă era totală şi cuprindea tot. Vedea fiecare posibilitate, plănuia fiecare mişcare şi îşi plănuise chiar şi evadarea din cuibul gundarkilor.

Ajunseră la suprafață şi escaladară buza craterului. Obi-Wan respiră adânc, uşurat că părăsise cuibul înfiorător. Se pregătise să se pună la adăpost când ieşeau la suprafață, dar cerul era gol. Putea vedea metalul răsucit şi droizi împrăştiați pe jos.

— I-ai distrus pe toți?

— Nu, au mai rămas trei STAP-uri, plus două gărzi pe swoopuri, spuse Anakin, băgându-şi lansatorul de cabluri înapoi la centură. M-am gândit că e timpul să vin după tine. Am făcut să pară că o explozie m-a aruncat în crater. Îmi imaginez că atunci când m-au văzut căzând în cuibul de gundarki, au crezut că sunt terminat.

— Cel mai probabil. Nimeni nu supraviețuieşte unui cuib de gundarki. Obi-Wan se uită în jur. Şi acum? Singurul loc din care se poate fura un transportor este tabăra. Şi nu cred că data viitoare va fi la fel de uşor să intrăm prin efracție. Se uită la rămăşițele împrăştiate ale STAP-urilor. Poți să faci ceva care să zboare din astea?

Anakin cercetă resturile de metal de pe jos.

— Vorbeşti serios? N-aş putea face din ele nici măcar o cască.

— Ce zici de combustibil?

— E posibil, dar după cum ştii, STAP-urile nu transportă prea mult.

— Mi-am lăsat swoopul la aproximativ douăzeci şi cinci de kilometri de aici. Am putea să-l realimentăm…

— Nu vom ajunge prea departe, spuse Anakin. Eu zic să ne întoarcem la tabără. Poate reuşesc să aflu codul de plecare ca să nu mai explodăm în aer. Cum ai intrat în tabără, totuşi?

— Nici nu vrei să ştii, gemu Obi-Wan.

Cu siguranță nu era nerăbdător să se agațe din nou de un transportor în zbor.

Comunicatorul lui Obi-Wan semnaliză şi el răspunse, surprins.

O voce familiară îi sună sec în ureche.

— Ei bine, am venit să te salvez încă o dată. Sincer, nu ştiu ce te-ai fi făcut fără mine.

Obi-Wan zâmbi.

— Cred că am găsit o cale de scăpare, îi spuse el lui Anakin.

Capitolul 15

După doar câteva minute de aşteptare, două crucişătoare Jedi, roşii cu alb, aterizară la câțiva metri distanță. Siri fu prima care apăru, păşind pe rampă, cu părul ei scurt şi blond strălucind în soare.

— Ai nevoie să te duc undeva?

— Dacă insişti, răspunse Obi-Wan.

Obi-Wan şi Siri îşi câştigaseră prietenia prin încercări. Întotdeauna se tachinaseră şi se ciondăniseră. Sub cuvintele lor sarcastice se ascundea un respect profund, dar lui Anakin îi luase ceva timp să îl vadă.

Anakin era bucuros să o vadă pe Siri, dar asta însemna că trebuia să îl vadă şi pe Padawanul ei, Ferus Olin. Şi-ar fi dorit ca altcineva – oricine altcineva – să fi apărut pentru a-i salva. Cei doi nu se înțeleseseră niciodată bine, iar lucrurile se înrăutățiseră între ei de la misiunea de pe Andara, când Ferus fusese răpit, iar Anakin îi ascunsese lui Obi-Wan acea informație. Anakin încă mai simțea că avusese motive întemeiate, dar nici Obi-Wan şi nici Ferus nu le înțeleseseră.

Ferus ieşi din navă. Înalt şi drept, îi salută pe Obi-Wan şi pe Anakin cu o aplecare corectă a capului.

— Maestre Kenobi. Anakin.

— Eram într-o altă misiune în sistemul Xanlanner, spuse Siri. Acolo am primit semnalul vostru de ajutor. Câțiva prieteni mai vechi de-ai tăi ne-au transportat pe mine, pe Ferus, pe Ry-Gaul şi pe Tru Veld.

Anakin se lumină.

— Tru este aici?

Tru Veld era cel mai bun prieten al lui. Asta ar fi uşurat povara de a-l revedea pe Ferus. Se întrebă dacă ar mai fi simțit atâta plăcere dacă încă ar mai fi fost în Zona de Autoconstrângere. Îşi dădu seama că zona bloca şi sentimentele de fericire intensă. Plătise un preț pentru seninătatea sa.

Obi-Wan se îndreptă brusc spre nava din care ieşise Siri.

— Ar fi trebuit să ştiu! strigă el. A fost o aterizare atât de şovăită!

Anakin zâmbi. Aterizarea fusese perfectă. Dar Obi-Wan avea voie să-l tachineze pe cel mai vechi prieten al său, Garen Muln. Trecuseră împreună prin antrenamentul de la Templu, la fel ca Anakin şi Tru.

— Tu vorbeşti despre şovăială, spuse Garen, observând că Obi-Wan şchiopăta uşor. Se simțea îngrijorare sub cuvintele lui. Arăți de parcă ai avea nevoie de un medic.

— Poate un pic de bacta, recunoscu Obi-Wan. M-am bătut cu un gundark sau doi.

— Auuu, spuse Garen. Puse o mână pe umărul lui Obi-Wan. Hai să găsim trusa medicală.

Tru Veld sări de pe rampa celeilalte nave. Maestrul său, Ry-Gaul, îl urma mai încet, cu ochii săi gri şi ascuțiți scrutând peisajul. Tru se grăbi spre Anakin, cu ochii săi argintii strălucind. Era un Teevan şi avea brațe şi picioare lungi, cu multe articulații, care îl făceau să meargă ca un val de apă care se rostogoleşte.

— Drumurile noastre se încrucişează şi asta mă bucură, îi spuse el lui Anakin.

— Cu siguranță ne bucurăm să vă vedem, spuse Anakin. Trebuie să ajungem imediat pe Typha-Dor.

Tru aprobă din cap.

— De aceea ne aflăm aici.

— Cine este acea persoană? întrebă Anakin.

Indică un Jedi, o femeie umană cu părul portocaliu strălucitor. Era bine clădită şi în formă, şi stătea de vorbă cu Obi-Wan, Ry-Gaul şi Siri în timp ce Garen administra bacta pe rana lui Obi-Wan.

— Este Clee Rhara. Este un pilot uimitor. Ea...

— A condus cândva programul de pilotaj pentru studenții Jedi, spuse Anakin. Este o legendă.

Clee Rhara se apropie.

— Anakin Skywalker. Ne întâlnim, în sfârşit. Ochii ei pătrunzători îl studiară. Am fost o bună prietenă a lui Qui-Gon. Am fost studenți împreună.

— Sunt onorat să vă cunosc, Maestră Rhara, spuse Anakin.

— Nu e timp pentru amabilități. Mai bine am urca la bord. Am auzit că trebuie să ajungem la Typha-Dor. Clee Rhara zâmbi. O să fie nevoie de un zbor pe cinste. Navele Vanqor sunt peste tot. Probabil că se întâmplă ceva.

— Cu siguranță se pregăteşte ceva, spuse Anakin. O invazie.

— Atunci nu mai e timp de pierdut, nu-i aşa?

Clee Rhara se întoarse şi se îndreptă spre crucişătorul ei. Ceilalți Jedi se grăbiră şi ei să urce la bord. Obi-Wan îi făcu semn lui Anakin să se îmbarce cu el pe nava lui Garen MuIn. Anakin fu dezamăgit că trebuia să-şi ia rămas bun de la Tru.

Ca să nu mai vorbim că trebuia să meargă, în schimb, cu Ferus.

Garen se aşează pe scaunul pilotului. Aruncând o privire către Obi-Wan, îşi înclină capul spre Anakin, iar Obi-Wan aprobă din cap. Mulțumit, Anakin îşi ocupă locul pe scaunul copilotului. Se simțea onorat. Garen era, probabil, cel mai bun pilot Jedi din Ordin, la fel de bun ca şi Clee Rhara.

Garen porni unitatea de comunicații pentru a vorbi cu Clee.

— Deci, avem vreo strategie? Vanqorii nu sunt prea încântați de navele care le încalcă spațiul.

— Sigur, răspunse Clee Rhara. Zburați foarte, foarte repede.

Cele două crucişătoare se ridicară şi intrară în atmosfera superioară cu viteză maximă.

— Stabileşte cursul spre Typha-Dor, spuse Garen.

Siri era la consola de navigație şi introduse coordonatele destinației. Anakin rămase cu ochii pe radar.

— Se apropie nave, spuse el, indicând coordonatele. Par a fi patrule.

Patru nave rapide de luptă străbăteau cerul.

— Cireaşa de pe tort, spuse Garen.

Mâinile lui Garen erau uşoare pe comenzi. Urcă brusc, cu botul navei drept în sus. Clee Rhara îl urmă. Garen se îndreptă direct spre cele două mici luni roşii care orbitau în jurul lui Vanqor. Lunile orbitau în tandem, iar el plonjă spre spațiul dintre ele. El şi Clee Rhara se jucară de-a v-ați ascunselea cu navele de luptă, care nu reuşeau să le fixeze poziția.

— O să cheme întăriri, spuse Clee Rhara. Eu zic că e timpul să-i depăşim.

— Sunt chiar în spatele vostru. Să mergem.

Cele două crucişătoare Jedi ieşiră brusc de sub protecția orbitei lunilor. Intrară în atmosfera superioară. Navele de luptă Vanqor porniră în urmărire. Focurile de tun bubuiră în spatele lor, dar reuşiră să le depăşească. Garen şi Clee Rhara menținură un curs în zigzag, evitând ocazionalele torpile protonice.

— Avem un fel de navă militară în față, strigă Siri. Cu zece nave de luptă de escortă.

— Cireaşa de pe tort, spuse Garen.

— Trei minute până când vom putea face saltul în hiperspațiu, spuse Siri.

În fața lor, Clee Rhara plonjă în timp ce armele uriaşe ale navei inamice începură să tragă. Garen se desprinse în stânga. În următoarele trei minute, Anakin privi cu uimire cum Garen strecură crucişătorul prin, în şi în jurul focurilor de tun, fără să deranjeze vopseaua roşie strălucitoare a navei sale şi nici măcar să tragă cu propriile arme. Garen observă interesul lui Anakin.

— Întotdeauna prefer evaziunea în locul confruntării, spuse el cu un zâmbet.

Nava țâşni în hiperspațiu într-o ploaie de stele. Toată lumea se lăsă pe spate în scaune.

— Ajungem la Typha-Dor în cinci minute, spuse Siri.

— Floare la ureche, spuse Garen, mulțumit.

Ieşiră din hiperspațiu dincolo de atmosfera lui Typha-Dor. Anakin verifică imediat radarul.

— Nu e nicio navă de urmărire.

— Nu cred că Vanqorii ar risca să încalce spațiul Typha-Dor, spuse Obi-Wan. Cel puțin nu până la invazie.

— Vom ateriza în câteva minute, spuse Garen.

Ghidă nava spre un loc într-o platformă mare de aterizare care se afla în centrul spațial, la jumătatea distanței dintre cele două capitale, Sarus-Dor şi Ith-Dor. Jedii fură întâmpinați de un ofițer de securitate.

— Pot să vă întreb cu ce treabă...?

— Trebuie să-i vedem imediat pe conducătorii Typha-Dor, spuse Obi-Wan. Avem informații vitale.

— Conducătorii de pe Typha-Dor nu sunt uşor de...

— Suntem trimişi Jedi, în misiune diplomatică din partea Senatului Galactic. Avem informații despre o invazie, răbufni nerăbdător Obi-Wan.

— Dar... invazia a început deja, spuse ofițerul de securitate.

La început, ofițerul refuză să cedeze, dar insistența combinată a opt Jedi fu prea mult pentru el şi personalul său. Îi conduse pe Jedi la şedința de planificare strategică a Înaltului Consiliu, la centrul spațial.

Generalii şi cei doi conducători de pe Typha-Dor, şi ajutoarele lor, stăteau în jurul unei holograme circulare. Lumini colorate care clipeau arătau posibilele mişcări ale navelor şi punctele de atac. Obi-Wan îi cunoştea pe cei doi conducători ca fiind Talus, un bărbat tânăr, şi Binalu, o femeie mai în vârstă care conducea Typha-Dor de mulți ani. Inițial, îi chemară pe Jedi şi le făcuseră un semn politicos din cap.

— Îmi pare rău că ați întârziat, spuse Binalu cu amabilitate.

Binalu se dăduse la o parte, iar Obi-Wan îl putu vedea pe Mezdec în mijlocul grupului. Când îi văzu pe Obi-Wan şi Anakin, acesta păli.

— Asta este o întâlnire de înaltă securitate, spuse el. Nu aveți autorizație.

— Mezdec, aceştia sunt Jedi, spuse Binalu. Noi am cerut ajutorul Senatului.

Obi-Wan îi aruncă lui Mezdec o privire rece, apoi îl ignoră. Se uită la harta strategică, văzând că Typha-Dor îşi masase tot armamentul şi flota spre sud.

El şi Anakin studiaseră planurile de invazie în timpul zborului. Shalini avusese dreptate. Mezdec le dăduse Generalilor planuri false. Strângeau trupele şi navele pentru a face față unei invazii care nu avea să vină. Între timp, Vanqorii ar fi cucerit capitalele dintr-o singură lovitură, fără să li se opună rezistență.

— L-am mai întâlnit pe Mezdec. Noi am fost echipa trimisă să salveze echipajul de la avanpost, spuse Obi-Wan. V-ați mutat navele pentru a ataca? îi întrebă el pe Generali.

— Le mutăm acum, spuse cu părere de rău unul dintre Generali, ca şi cum nu ar fi văzut niciun motiv pentru a le spune Jedi. Vanqorii vor ataca fabricile din sud.

— Este prea târziu să le rechemăm?

— De ce am face-o? răspunse Generalul. Cu tot respectul pentru Jedi, v-am cerut ajutorul şi suntem recunoscători pentru răspunsul vostru. Dar ne putem descurca. Îi vom surprinde pe Vanqori când ne vor invada spațiul aerian.

— Domnilor Generali, voi veți fi cei care vor fi surprinşi, spuse Obi-Wan.

— Acesta nu este adevăratul plan de invazie, spuse Anakin. Puse holodosarul lui Shalini să pornească. Acesta se desfăşură în impulsuri de lumină, arătând detaliu după detaliu al invaziei Vanqor. Acesta este adevăratul plan de invazie. Dacă adunați forțele acolo, Vanqorii vor veni, pur şi simplu, şi vor prelua controlul fără luptă.

— Dar Vanqorii şi-au trimis deja navele, spuse Binalu, indicând harta.

— Văd dovezi că există doar două distrugătoare în sud, spuse Obi-Wan.

— Mezdec ne-a explicat că vin mai mulți. Echipajul a interceptat planurile de invazie Vanqor, spuse o femeie General. Era înaltă şi impunătoare, cu medalii multicolore pe umeri. A venit personal la mine. Eu sunt Comandantul Suprem al armatelor Typha-Dor, Generalul Bycha.

— Aşa este, spuse Mezdec. Avem deja planurile. Am fost singurul care a reuşit să scape cu viață.

— Dimpotrivă, spuse Obi-Wan. Şi ceilalți au reuşit să scape. O să-ți pară rău să auzi asta, Mezdec.

— Mezdec este spion, Generale Bycha, spuse Anakin. Vă sugerez să emiteți un ordin de arestare imediată a lui.

Generalii schimbară priviri. Talus şi Binalu se uitară la Jedi.

— Asta este o acuzație gravă, spuse Talus.

— Mint! strigă Mezdec.

— Trebuie să aveți încredere în noi, spuse Obi-Wan. Soarta lumii stă în mâinile voastre. Vanqorii nu vă vor ataca fabricile. Se vor deplasa pentru a ataca capitalele gemene. Puteți muta flota pe aceste poziții?

Luă un indicator laser de la un General şi indică pe harta.

— Priviți. Vanqorii vor invada prin acest coridor. Am studiat hărțile stelare. Lunile voastre se vor alinia pentru a le oferi acoperire, dar vor crea şi o fereastră pentru a ataca. Puteți prinde majoritatea flotei între cele două luni. Chiar şi cu o forță mai mică, i-ați putea învinge. Ei vor fi vulnerabili chiar aici.

Generalii se uitară la hartă, apoi se priviră unul pe celălalt.

— Nu-i ascultați! strigă din nou Mezdec. Mint!

Încet, Generalul Bycha se întoarse spre el.

— Şi ce motiv ar avea Jedii să mintă? îl țintui ea cu privirea pe Mezdec. Prin prezenta, emit un ordin de arestare imediată a lui Mezdec.

Apoi, Generalul Bycha se întoarse spre Jedi.

— Nu mai avem prea mult timp, spuse ea.

Capitolul 16

Mezdec fu luat de acolo, iar camera explodă de activitate. Obi-Wan fu impresionat de rapiditatea cu care Generalii înțeleseseră situația şi formulaseră un răspuns. Flota acceleră spre cealaltă parte a lui Typha-Dor şi se desfăşură în spatele lunilor, ascunzându-se efectiv şi fiind gata de atac.

Generalul Bycha vorbi cu Jedii.

— Am fost nepregătiți pentru război. Planeta noastră nu are scut planetar defensiv şi are doar un singur turbolaser planetar. Totul depinde de flota noastră.

— Aveți un avantaj strategic, spuse Siri.

— Ceea ce înseamnă că există o altă opțiune, sublinie Obi-Wan. În câteva secunde de la invadarea spațiului vostru de către Vanqori, veți putea să-i surprindeți şi să-i înconjurați. Ei ştiu că întreaga lor flotă poate fi distrusă uşor. Este o ocazie perfectă pentru voi de a forța o capitulare fără a pierde vieți.

Generalul Bycha păru interesată.

— Majoritatea Generalilor sunt pregătiți să lupte. O vor face dacă va fi necesar. Dar pe Typha-Dor căutăm întotdeauna să evităm conflictul dacă putem.

— Un armistițiu ar avea sens atât pentru Vanqor, cât şi pentru Typha-Dor, sublinie Obi-Wan. Typha-Dor are resurse vaste. Vanqor are fabrici şi inovații tehnice. Celelalte planete din sistemul vostru au fiecare ceva unic cu care să contribuie. Dacă ar exista o alianță puternică între planetele voastre, ați fi cu toții interdependenți. Ați învăța şi ați profita unii de la alții.

— Ați putea deveni unul dintre cele mai puternice sisteme din galaxie şi un avantaj pentru Republică, spuse Siri.

Binalu clătină din cap.

— Dar nu avem încredere în Vanqori. Cum am putea, după tot ce au făcut?

— Alianțele sunt rareori construite pe încredere, spuse Clee Rhara. Sunt construite pe avantaje reciproce.

— Una dintre condițiile voastre ar trebui să fie dezarmarea completă, spuse Garen. Vanqor ar putea alege asta în locul anihilării complete.

— Totul depinde de voi, zise Obi-Wan. Aveți avantajul surprizei. Dacă nu trageți asupra flotei Vanqor, s-ar putea ca ei să ezite să tragă asupra voastră. Va trebui să vorbiți cu conducătorul Vanqor şi să-i explicați că flota lui este înconjurată. Căpitanii flotei Vanqor vor confirma. Aveți şansa de a câştiga un război fără bătălie.

Binalu şi Talus priviră luminile intermitente de pe holohartă, fiecare reprezentând o navă cu sute de vieți la bord. Avură apoi o comunicare fără cuvinte unul cu celălalt şi, în cele din urmă, aprobară.

— Spuneți flotei să stea pe poziții, dar să nu tragă niciun foc de armă dacă nu primeşte ordin, spuse Talus.

— Vom vorbi cu Van-Ith, conducătorul lui Vanqor, spuse Binalu.

Urmă un moment tensionat în sala de operațiuni. Generalii, conducătorii şi Jedii priveau luminile intermitente de pe hartă. Văzură flota Vanqor apropiindu-se. În ultimul moment posibil, Generalul Bycha dădu ordin ca forțele coaliției Typha-Dor să înconjoare flota Vanqor. Mişcarea fu executată perfect.

— Aranjați o transmisie de comunicații către şeful flotei, ordonă Generalul Bycha.

În timp ce Generalul Bycha vorbea cu Căpitanii Vanqor, Binalu şi Talus vorbiră cu liderul Vanqor. Jedii priviră şi aşteptară. După o lungă negociere, Vanqor fu de acord ca flota să se predea şi să intre în negocieri de pace.

Flota Vanqor urmă încet escorta Typha-Dor până la suprafața planertei, unde

aveau să rămână pe durata negocierilor.

— Va dura ceva timp pentru a termina negocierile, le spuse Talus Jedilor. Vă mulțumim pentru ajutor. Vă rămânem datori.

— Shalini şi echipajul ei au fost responsabili pentru obținerea planurilor de invazie, le spuse Obi-Wan. Şi-au riscat viețile. Ne-au încredințat discul în timp ce erau îngropați într-un lagăr de prizonieri de război.

— Sunt în pericol? întrebă Generalul Bycha.

— Anakin a fost şi el prizonier, spuse Obi-Wan. Există o tabără în regiunea craterului Tomo de pe Vanqor.

Generalul Bycha îşi concentră privirea intensă asupra lui Anakin.

— Am auzit de tabăra aia. Ne-au parvenit zvonuri despre experimente medicale care se fac pe prizonieri. Acest lucru este împotriva legilor Republicii. Dacă am şti cu certitudine acest lucru, ne-ar ajuta în negocierile cu Vanqor. Ai văzut aşa ceva?

Obi-Wan îl văzu pe Anakin ezitând. De ce? Ce i se întâmplase? Ce nu-i spusese lui Obi-Wan? Avusese destule ocazii la bordul navei lui Garen.

— Am fost supus unei proceduri numită Zona de Autoconstrângere, zise Anakin.

Îi văzu pe Jedi întorcându-se şi privindu-l. Privirea lui Ferus era foarte atentă. Văzuse că Obi-Wan nu ştia asta.

— Ce s-a întâmplat cu tine? întrebă Generalul Bycha.

— Devii... mulțumit, spuse Anakin. Ai mobilitate completă şi procesele tale de gândire sunt ascuțite. Nu te simți ca şi cum ai fi drogat. Dar lucrurile care te chinuie în mod normal nu te mai deranjează deloc.

— Controlul mulțimii, spuse Generalul Bycha. Este o modalitate de a supune populațiile. Nu-mi vine să cred că trebuie să formăm un parteneriat cu cei care vor să facă asta.

— Parteneriatul va da asigurări că nu o vor mai face, spuse Clee Rhara.

— Cum a fost administrată substanța? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştiu, spuse Anakin. Acesta a fost lucrul cel mai ciudat. Nu ne-a fost injectată. Şi am mâncat împreună cu lucrătorii şi personalul medical, hrăniți dintr-o oală comună. Sursa noastră de apă era aceeaşi cu a lor, de asemenea.

— Este posibil să fi fost drogați cu toții, spuse Generalul Bycha.

— Nu cred, spuse Anakin. Am simțit că erau... invidioşi pe prizonieri.

— Când ai simțit prima dată efectele? întrebă Obi-Wan.

Anakin se gândi înainte să răspundă.

— Ne-au dat un drog paralizant, dar asta nu a făcut nicio diferență în mintea mea. A fost abia după baie.

— A fost transmis prin apă, spuse Obi-Wan.

— Este un mod foarte dificil de a transmite un medicament, spuse Generalul Bycha. Transmiterea prin apă nu a fost perfecționată. Se încruntă. Trăim zile întunecate. Sunt prea mulți savanți fără scrupule, dispuşi să otrăvească trupuri şi minți.

Obi-Wan se aplecă brusc în față, spre Anakin.

— L-ai văzut vreodată pe doctorul responsabil?

— Da, spuse Anakin. Am fost dus la ea pentru că la început am reuşit să rezist oarecum drogului paralizant, cu ajutorul Forței.

— Îi ştii numele?

Anakin se gândi iar.

— Nu mi l-a spus niciodată.

Ciudat. Nu observase asta la momentul respectiv.

— Îți aminteşti cum arăta?

— O femeie cam la mijlocul vieții, spuse Anakin. Păr deschis la culoare. Ochi verzi distinctivi. Avea o figură puternică. Se gândi mai intens. Lucrul ciudat a fost că a ghicit că eram sensibil la Forță. Părea să ştie multe despre Forță.

Obi-Wan închise ochii.

— Jenna Zan Arbor, spuse el.

Clee Rhara, Ry-Gaul şi Garen se uitară la el surprinşi.

— Se află pe o planetă închisoare, spuse Clee Rhara.

— Aşa am crezut noi, spuse Obi-Wan.

— Cine este, Maestre? întrebă Anakin.

— Cineva care a făcut rău Jedilor şi Republicii în trecut, spuse Obi-Wan. L-a ținut prizonier pe Qui-Gon pentru a studia Forța. Era o savantă strălucită care şi-a început cariera după ce a găsit leacuri pentru mai multe molime şi a salvat planete întregi. Dar apoi a devenit coruptă. A început să introducă molime sau viruşi pentru a fi angajată să vindece populațiile. Era adepta utilizării sistemelor de apă sau de aer. A făcut o mare avere. Dar Jedii au prins-o în cele din urmă.

Obi-Wan se întoarse spre Generalul Bycha.

— Pot să folosesc baza de date?

Generalul Bycha îi arătă consola. Obi-Wan făcu o verificare rapidă a lumii închisorilor în care ştia că fusese exilată Zan Arbor. Apoi se învârti în scaunul său.

— A evadat. Acum este o infractoare căutată. Se ridică în picioare. Trebuie să ajungem imediat la tabăra din craterul Tomo.

— Veți întâmpina rezistență, îi avertiză Generalul Bycha. Predarea nu este definitivată.

Obi-Wan se uită la Clee Rhara, Garen, Siri şi Ry-Gaul, cu o întrebare în ochi.

Ry-Gaul aprobă din cap.

— Suntem la dispoziția ta, Obi-Wan.

Capitolul 17

După ce primiră autorizația Senatului pentru operațiune, zburară spre Vanqor. Nu întâmpinară rezistență din partea navelor Vanqor. Crucişătorul Jedi zbură pe deasupra peisajului accidentat al Craterelor Tomo, tabăra apărând în fața lor. Apoi, rezistența explodă sub forma unor focuri de tunuri laser. Se pare că Generalul Bycha nu subestimase rezistența pe care o vor întâlni la sol.

Garen plonjă şi se răsuci, pilotând nava cu măiestrie prin foc, fără să se abată de la destinație. Aterizară în mijlocul unui foc puternic şi ieşiră la atac, cu săbiile pregătite. De droizii de securitate se ocupară cu câteva lovituri rapide. Gărzile Vanqor erau înarmate cu puşti blaster, lansatoare rachete de mână şi bastoane paralizante. Jedii avansară ca un flanc solid care se rupea şi se refăcea pe măsură ce săreau şi se răsuceau, folosindu-şi săbiile şi împingând ocazional cu Forța câte un gardian Vanqor care se hotărâse că aceea era ziua lui în care să caute gloria. În schimb, se alegeau cu capetele pulsând de durere, fiind aruncați în câte un zid.

În astfel de momente, Anakin simți ceva apropiat de ceea ce simțise în Zona de Autoconstrângere. Nu că i-ar fi plăcut lupta. Bătălia era o necesitate pentru un scop. Ci faptul că bătălia îi umplea mintea într-un mod în care alte lucruri nu o puteau face. Concentrarea era absolută. Se simțea în mijlocul Forței. Cu ceilalți Jedi în jurul lui, Forța era deosebit de puternică. Făcea ca fiecare decizie să fie uşoară, fiecare mişcare să fie fluidă. Simți chiar o legătură cu Ferus. Nu voia să fie prietenul lui, dar era bucuros să-l aibă alături de el în timpul unei bătălii. Ferus era cunoscut pentru forța şi agilitatea sa. Mişcările sale erau perfecte. Cu toate astea, nu lupta doar pentru el însuşi, ci îşi arunca mintea de luptă ca o plasă, gata să le răspundă celorlalți dacă aveau nevoie de el. Când patru droizi santinelă se năpustiră asupra lui Anakin, Ferus fu cel care îi sări în ajutor, doborând doi dintre ei la pământ dintr-o singură lovitură. În curând, droizii fură reduşi la fier vechi, iar gărzile Vanqor deciseră că înfruntarea unei echipe de Jedi nu făcea parte din fişa postului lor. Îşi aruncară armele şi se predară.

— Zan Arbor, îi spuse Obi-Wan lui Anakin.

— Noi vom elibera prizonierii, spuse Siri. S-ar putea să întâmpinați mai multă rezistență acolo. Ferus, du-te cu ei.

Cei trei Jedi alergară spre clădirea medicală unde fusese ținut Anakin. Nicio navă nu decolase de când ajunseseră. Fără îndoială că Zan Arbor auzise de bătălie. Ar fi putut să se ascundă. Sau ar fi putut decide să comită un ultim act de rezistență. Anakin era pregătit pentru orice.

Holurile erau goale. Uşile erau deschise şi existau semne de dezordine în lenjeriile trase de pe canapelele de dormit şi în mâncarea aruncată pe tăvi. Luminile de încălzire din curte fuseseră stinse, iar frunzele păreau micşorate şi îngălbenite. Se părea că întreaga operațiune fusese abandonată în grabă.

Anakin îi conduse spre biroul lui Zan Arbor. Nu fu nevoie să intre prin efracție. Uşa era larg deschisă. Sertarele atârnau deschise, goale. Biroul ei fusese golit. Chiar şi perdelele din septsilk fuseseră date jos. Anakin simți cum îl cuprinde uşurarea.

Dar de ce?

Nu era sigur. Ştia doar că nu voia să se mai confrunte cu Zan Arbor. Mai ales, nu în fața Maestrului său. Era ca şi cum ea deținea un secret pentru o parte din el pe care nu voia să o împărtăşească. Când se întoarse, observă că Ferus îi văzuse uşurarea. Anakin îşi ascunse exasperarea. Indiferent unde se întorcea, Ferus era acolo, dornic să vadă ce voia Anakin să ascundă. Abilitatea lui Ferus de a fi atent la colegii săi Jedi ar fi putut fi utilă în luptă, dar Anakin o găsea profund enervantă în

alte momente.

— Prea târziu, îi spuse Anakin lui Obi-Wan. Trebuie să fi auzit despre invazia zădărnicită.

— Nu ar fi putut ascunde toate dovezile, zise Obi-Wan. Trebuie să demonstrăm ceea ce s-a întâmplat aici. Se va adăuga la crimele ei.

Obi-Wan cercetă biroul părăsit în grabă.

— Ştiu un lucru, Padawan. Tocmai am descoperit următoarea noastră misiune. Trebuie să o găsim pe Jenna Zan Arbor.

Capitolul 18

Jedii se aflau pe platforma de aterizare din capitala Sarus-Dor. Typha-Dor le împrumutase lui Obi-Wan şi Anakin o navă Gen-6 strălucitoare, pentru a pleca pe urmele lui Zan Arbor. Garen şi Clee Rhara îşi pregătiseră transportoarele pentru a-şi relua misiunea întreruptă.

Anakin stătea sprijinit de perete, împreună cu Tru. Simțea oboseala în adâncul oaselor, dar era nerăbdător să se pună în mişcare, nerăbdător să lase acea misiune în urmă ca pe o amintire. Măcar dacă nu s-ar fi îndreptat spre Jenna Zan Arbor.

Anakin nu se temea de ea, dar nu era nerăbdător să aibă din nou de-a face cu cineva care îl putea băga în Zona de Autoconstrângere.

— Trebuie să fie epuizant, indiferent ce a spus medicul, zise Tru. Probabil de aceea.

Anakin zâmbi slab.

— De aceea, *ce*?

Tru avea obiceiul de a-şi spune gândurile cu voce tare, de obicei chiar în mijlocul lor.

— De aceea arăți obosit. Medicul a spus că nu a găsit efecte secundare, aşa că nu mi-aş face griji în privința asta.

Tru se uită la el cu simpatie.

— Nu sunt îngrijorat, spuse Anakin. Apoi făcu o pauză. Te-ai întrebat vreodată despre detaşare, Tru?

Unul dintre motivele pentru care Tru era prietenul lui era că nu trebuia să-i explice lucrurile.

— Bineînțeles că da. E cea mai grea lecție Jedi, zise Tru. Mă întreb tot timpul despre ea. Cum putem să ne urmăm sentimentele şi totuşi să fim detaşați? Maestrul Ry-Gaul spune că este necesar pentru toate ființele vii să simtă profund. Cum folosim acele sentimente este crucial. Dacă le lăsăm să ne determine acțiunile, ne putem rătăci.

— Cred că încă nu ştiu cum să mă eliberez, spuse Anakin.

— Nici eu. Cred că de aceea suntem noi Padawani, iar ei Maeştri, spuse Tru. Chestia e să nu ne facem griji.

— Da, spuse Anakin. Asta e chestia. Observă că Ferus se uita la ei, dar apoi privi repede în altă parte. Ce s-a întâmplat cu Ferus? întrebă Anakin.

Tru păru stânjenit.

— Nimic.

— Spune-mi. Abia dacă mi-a spus vreun cuvânt. Nu că m-ar deranja.

Tru îşi mută greutatea pe celălalt picior.

— A spus... Ei bine, s-a întrebat de ce nu i-ai spus Maestrului tău că ai trecut prin acel tratament. Era clar că nu ai făcut-o. Cu toții ne-am întrebat. La urma urmei, este ciudat.

Anakin se uită la Ferus, în timp ce i se alătura lui Siri, care îşi lua rămas bun de la Obi-Wan.

— Întotdeauna se bagă în treburile mele.

— A spus doar cu voce tare ceea ce am gândit cu toții, spuse Tru cu onestitatea lui obişnuită. Pun pariu că şi Obi-Wan se gândeşte la asta.

— Nu sunt sigur de ce nu i-am spus, zise Anakin. Aveam de gând să-i spun. Ți s-a întâmplat vreodată ceva la care ai vrut să te gândeşti mai întâi, înainte să-i spui cuiva?

— Nu, spuse Tru. Cred că îmi place prea mult să vorbesc.

Anakin râse. Tru era întotdeauna sincer. Anakin putea să vadă prin el ca prin apă. Atât de limpede era. Şi singurul lucru pe care îl vedea era bunătatea.

Ferus apăru lângă ei.

— E timpul să ne îmbarcăm, îi spuse el lui Tru.

— Am auzit că te-ai întrebat de ce nu i-am spus lui Obi-Wan despre ce s-a întâmplat la tabăra de prizonieri, spuse Anakin pe un ton provocator.

Ferus se uită fix la el.

— Da, chiar mă întrebam, spuse el. Dar apoi mi-am dat seama.

— Oh, chiar aşa? De ce nu ne lămureşti şi pe noi? sugeră Anakin.

— Ți-a fost teamă să-i spui lui Obi-Wan, pentru că ți-a plăcut, spuse el. Ți-a plăcut să nu simți nimic. Ți-a învins chiar şi loialitatea.

— Nimic nu învinge loialitatea lui Anakin faţă de Maestrul său, Ferus, zise Tru cu asprime. Şi, oricum, nu e treaba ta. Tu nu ai fost acolo. Nu ştii ce s-a întâmplat. Nu ai dreptul să judeci.

Ferus păru să lupte pentru o clipă cu cuvintele lui Tru. Apoi îşi înclină capul.

— Ai dreptate, Tru, ca întotdeauna. Îmi cer scuze, Anakin. N-ar fi trebuit să o spun.

Aşa este, Ferus. Ai întrecut măsura. Dar poate că Anakin îi era dator, după misiunea lor pe Andara.

— E în regulă, spuse Anakin.

Observă că Ferus nu spusese că *a greşit*. Doar că *nu ar fi trebuit să o spună*.

— La revedere, spuse Ferus. Fie ca Forța să fie cu tine.

Anakin se limită să dea din cap cu răceală, în semn de adio.

— Ferus este Padawanul perfect, îți aminteşti? spuse Tru în timp ce Ferus urca în navă, încercând să-l facă pe Anakin să se simtă mai bine. Simte că trebuie să ne corecteze pe toți.

— Îți mulțumesc că m-ai apărat, spuse Anakin. Îmi va fi dor de tine, prietene.

— Ai grijă de tine, Anakin, spuse Tru. Ai grijă de tine.

Tru plecă. Anakin simți o mică înțepătură la cuvintele lui Tru. Nu le înțelesese ca pe un adio afectuos. Le înțelesese ca pe un avertisment.

Obi-Wan aştepta în timp ce Garen şi Siri urcau rampa, care apoi se închise. Obi-Wan se dădu înapoi câțiva paşi pentru a vedea cum decolează cele două nave. Apoi merse încet până la Anakin. Priviră până când cele două nave deveniră doar nişte aşchii roşii pe cer, strălucind în lumină. Apoi accelerară la viteză maximă şi dispărură.

— Ai spus *te chinuiesc*, remarcă Obi-Wan, uitându-se încă la cer.

— Poftim?

Anakin se prefăcu confuz, dar ştia exact la ce se referea Obi-Wan.

— Ai spus: *Lucrurile care te chinuie în mod normal nu te mai deranjează deloc*. Nu lucrurile care *te deranjează*, ci care *te chinuie*. Obi-Wan se întoarse cu faţa la el. A fost un cuvânt puternic. Ce anume te chinuieşte, Anakin?

Tânărul se uită la pământ.

— Poate că am vorbit mai mult decât am vrut!

— Ăsta nu este un răspuns.

— Uneori nu vreau să fiu *Cel Ales*, spuse Anakin.

Cuvintele se eliberară. Se simțeau ca nişte pietre în gura lui.

— Asta nu e surprinzător, spuse Obi-Wan. Multe daruri pot fi poveri.

— Forța este atât de puternică. O pot simți atât de bine. Simt atât de mult. Nu mai vreau să simt atât de mult!

Anakin abia îşi recunoscu vocea, înecată şi îndurerată. Obi-Wan păru surprins de vehemența lui.

— De ce sunt eu *Ales*? De ce *eu*? Nu pot să refuz? Nu poți să mă laşi să refuz? Nu poți să-mi iei acest lucru?

— Anakin…

— Ia-mi-l. Te rog, Maestre.

Anakin era gata să cadă în genunchi. Un val adânc de sentimente de spaimă, se ridicase în el şi îl sufocase. Simțea că aveau să-i dea lacrimile. Chiar şi prietenul său Tru se temea pentru el. La fel ca Ferus. La fel cum se temea şi propriul său Maestru, persoana care îl cunoştea cel mai bine.

Ce văd ei şi eu nu văd?

Panica bruscă îl şocă. Apăruse atât de repede. Nu voise să spună ceea ce spusese. Nici măcar nu-şi dăduse seama că simțea aşa. Acum se simțea ca şi cum ar fi fost cel mai adevărat lucru pe care îl spusese vreodată. Groaza fusese mereu acolo. Trăia cu ea, dar nu o înțelegea. Voia doar să dispară.

Profunzimea şocului şi compasiunea lui Obi-Wan se vedeau în ochii lui, în felul în care îşi puse uşor mâinile pe umerii lui Anakin.

— Padawan. Aş face orice pentru tine. Aş purta poverile în locul tău dacă aş putea. Dar nu pot.

Anakin îşi plecă capul. Panica şi frica se învârteau în interiorul lui şi îi era ruşine.

Obi-Wan se aplecă mai aproape pentru a vorbi încet. Nu îşi eliberă strânsoarea de pe umerii lui Anakin.

— Dar te voi ajuta. Te voi ajuta întotdeauna. Nu te voi părăsi.

Cuvintele răsunară ca un clopot. Atingerea lui Obi-Wan îl aduse pe Anakin înapoi în sine. Tânărul îşi ridică capul.

— Lucrurile între noi nu au mers bine în ultima vreme, spuse Obi-Wan. Dar nu trebuie să te îndoieşti niciodată de angajamentul meu față de tine.

— Şi nici de al meu față de tine, spuse Anakin.

Briza se porni şi le agită hainele. Mirosea a proaspăt şi curat. Era dimineață, iar ei aveau multe lucruri de făcut, o călătorie de parcurs.

Se întoarseră şi se îndreptară împreună spre navă. Anakin privi înainte, la următoarea misiune, şi frica îi reveni.

Obi-Wan îl ducea direct la creatoarea procesului care îi provocase atâtea îndoieli şi panică. Frica lui se împrospătă şi se acutiză brusc. Acum era o certitudine că următoarea misiune îl va aduce prea aproape de un adevăr cu care nu voia să se confrunte.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.